

Kovács András Ferenc
VÍG TOPORTYÁN

Kovács András Ferenc

VÍG TOPORTYÁN

VERSEK KICSIKNEK, NAGYOKNAK

Deák Ferenc rajzaival

Koinónia, 2005

*Krisztinkának,
Fannikának
és a drága Julikának
meg a sárga Rudikának!*

A könyv megjelenését támogatta a
Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma

© Kovács András Ferenc, 2005

© Deák Ferenc, 2005

© Koinónia, 2005

Descierea CIP a Bibliotecii Naționale

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Víg toportyán: versek kicsiknek, nagyoknak /

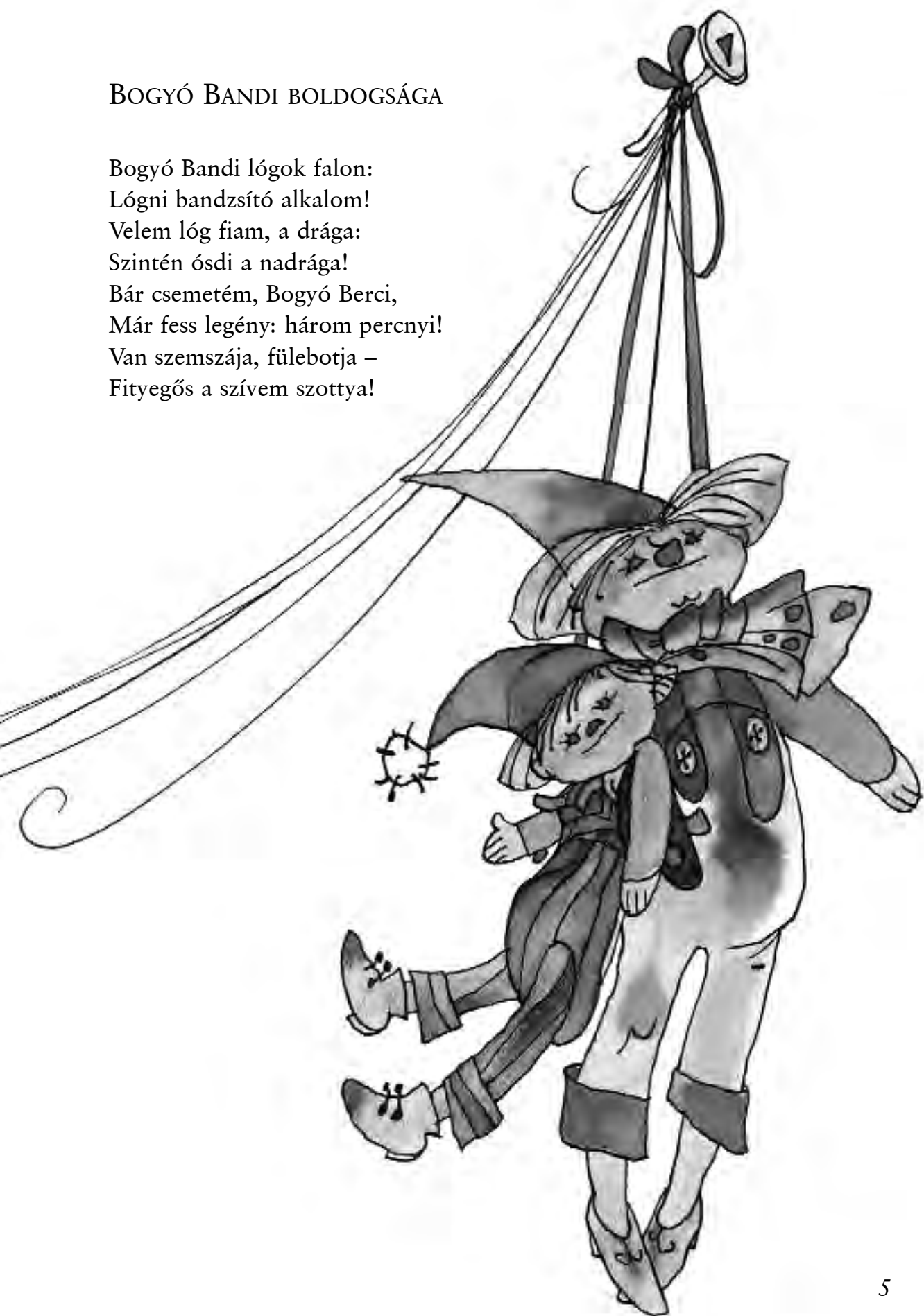
Kovács András Ferenc. – Cluj-Napoca: Koinónia, 2005

ISBN 973-8022-98-3

821.511.141-93

BOGYÓ BANDI BOLDOGSÁGA

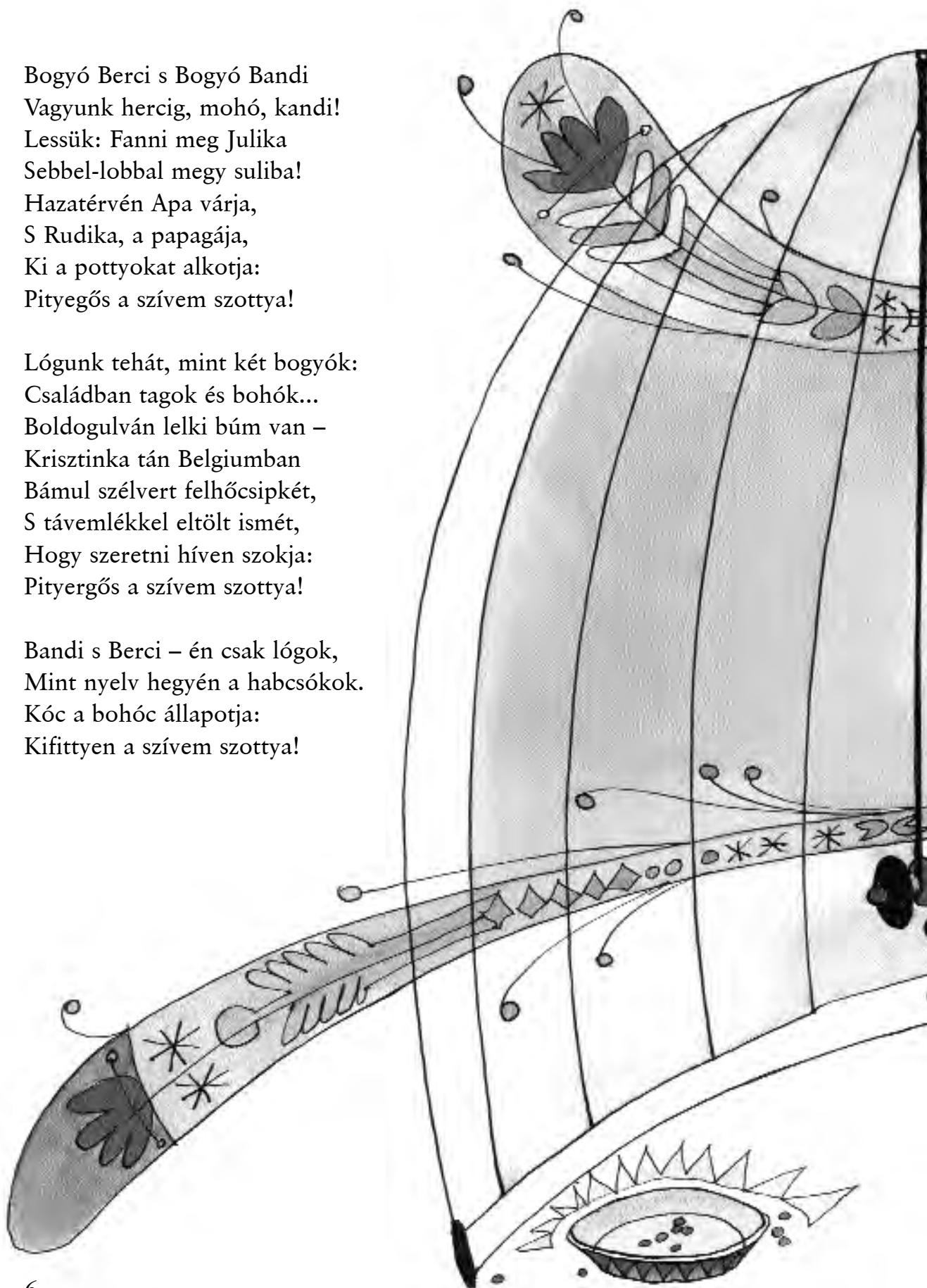
Bogyó Bendi lógok falon:
Lógni bandzsító alkalom!
Velem lóg fiam, a drága:
Szintén ósdi a nadrága!
Bár csemetém, Bogyó Berci,
Már fess legény: három percnyi!
Van szemszája, fülebotja –
Fityegős a szívem szottyja!

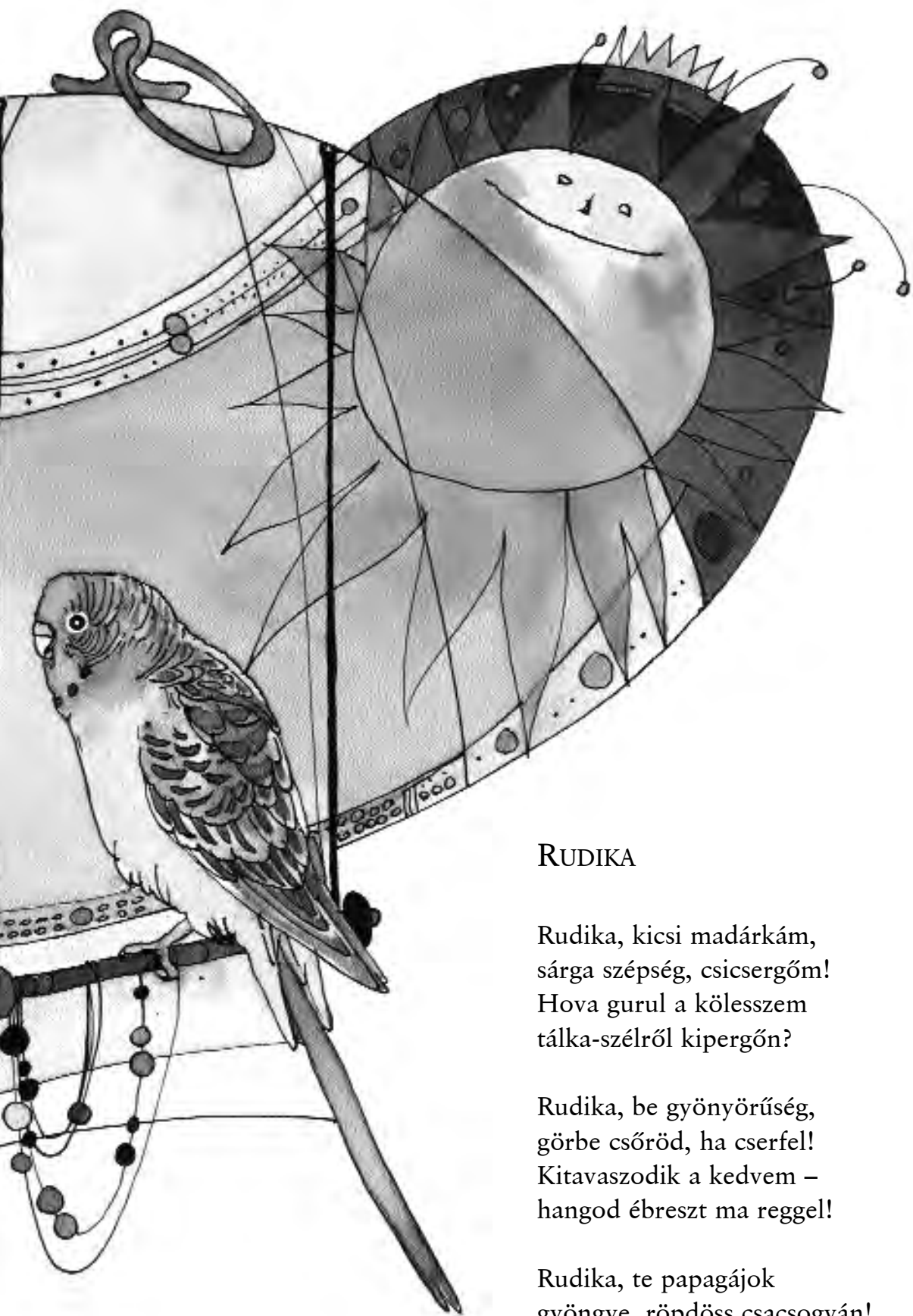

Bogyó Berci s Bogyó Bandi
Vagyunk hercig, mohó, kandi!
Lessük: Fanni meg Julika
Sebbel-lobbal megy suliba!
Hazatérvén Apa várja,
S Rudika, a papagája,
Ki a pottyokat alkotja:
Pityegős a szívem szottyja!

Lógunk tehát, mint két bogycsók:
Családban tagok és bohók...
Boldogulván lelki búm van –
Krisztinka tán Belgiumban
Bámul szélvert felhőcsipkét,
S távemlékkel eltölt ismét,
Hogy szeretni híven szokja:
Pityergős a szívem szottyja!

Bandi s Berci – én csak lógok,
Mint nyelv hegyén a habcsókok.
Kóc a bohóc állapotja:
Kifittyen a szívem szottyja!

RUDIKA

Rudika, kicsi madárkám,
sárga szépség, csicsergőm!
Hova gurul a kölesszem
tálka-szélről kipergőn?

Rudika, be gyönyörűség,
görbe csőröd, ha cserfel!
Kitavasodik a kedvem –
hangod ébreszt ma reggel!

Rudika, te papagájok
gyöngye, röpdöss csacsogván!
Kipörög a köles ismét –
földre szórtan ragyog már...

FELHŐ

Ragyogó réten ébredtem,
Frissen suhogó fényekben.
Felhő, hova szállsz felettem?
„Messzire... Eleget lebegtem.”

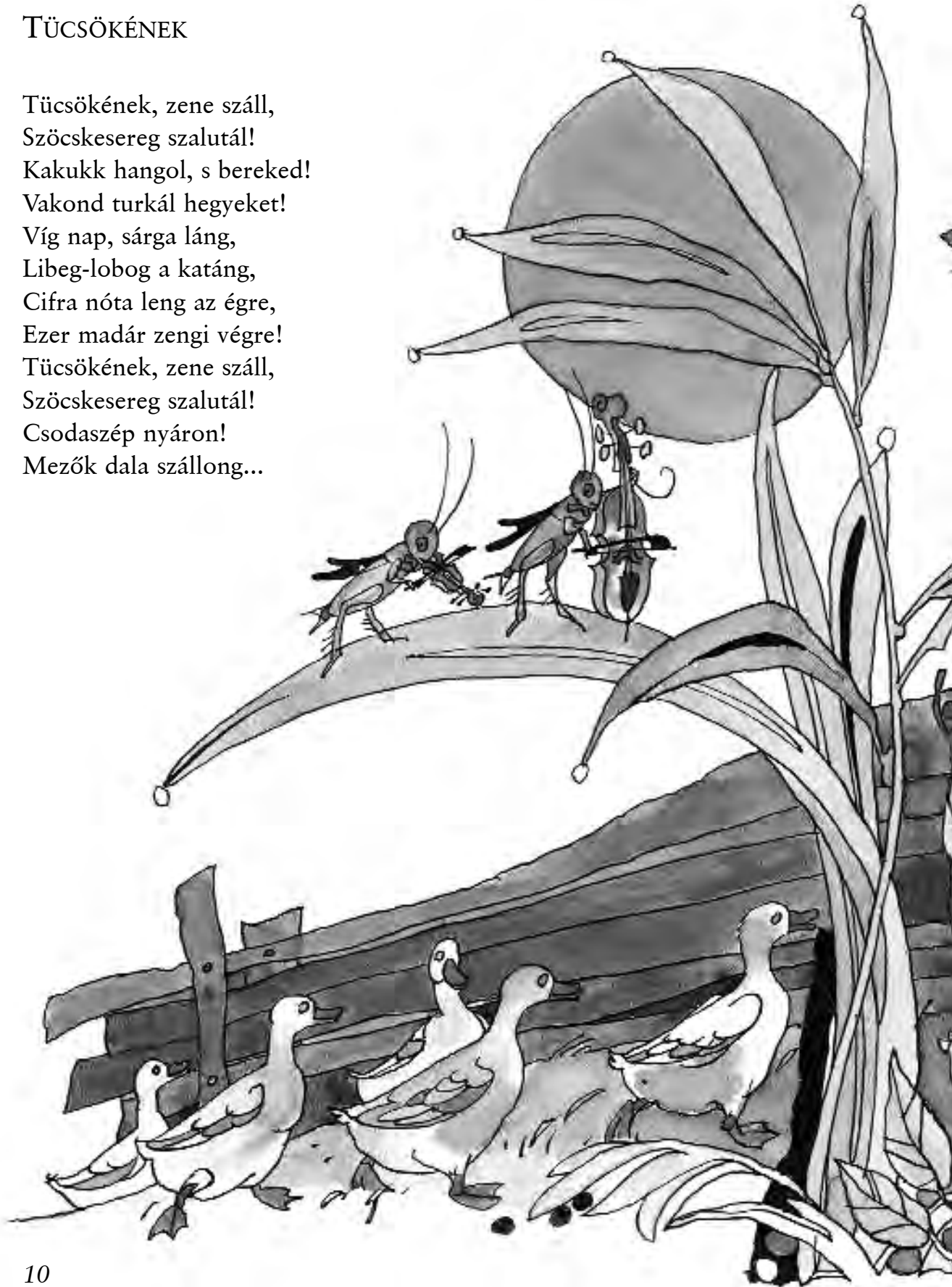

NYÁRI VARÁZSLAT

Virág borzong, ring:
Vidám a réten...
Nézd, hova röppen
Rozika a fényben!
Szeméből egek kék
Dala illatozik...
Elszáll – rá sem
Hederint a
Világra! Szél viszi, vissza
Se hozza Rozit...

TÜCSÖKÉNEK

Tücsökének, zene száll,
Szöcskesereg szalutál!
Kakukk hangol, s bereked!
Vakond turkál hegyeket!
Víg nap, sárga láng,
Libeg-lobog a katáng,
Cifra nóta leng az égre,
Ezer madár zengi végre!
Tücsökének, zene száll,
Szöcskesereg szalutál!
Csodaszép nyáron!
Mezők dala szállong...

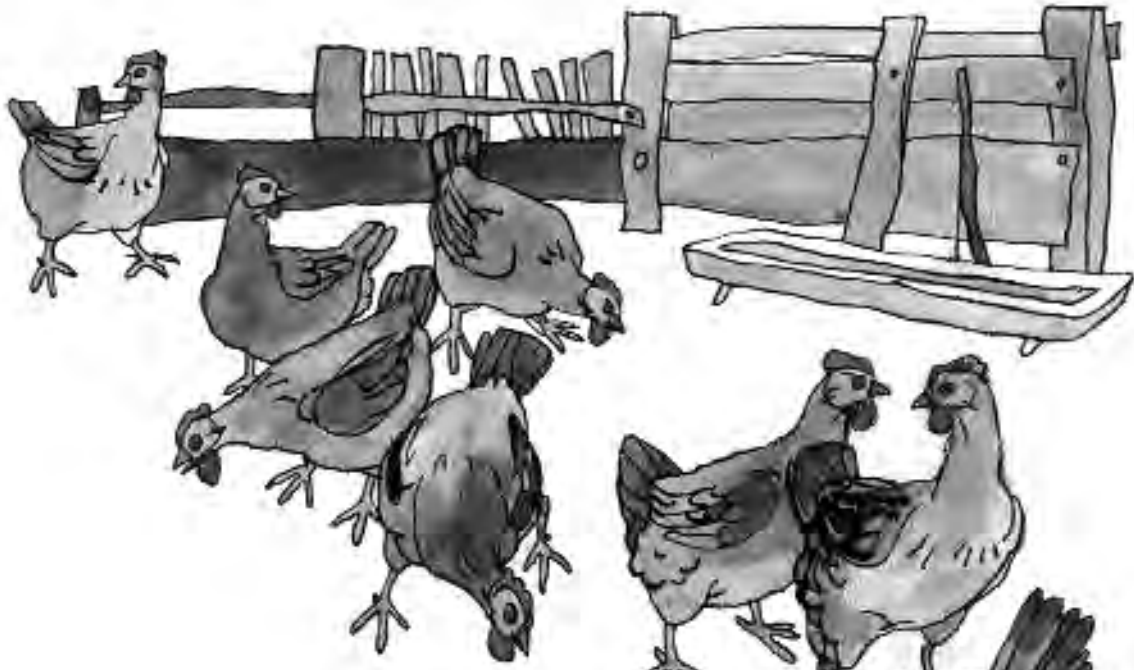

KACSAMARS

Tíz kacsza lép,
Víg kacsanép
Rendben a tóra kacsázik.

Hápgog a csőr,
Billeg a láb,
Jönnek a boldog
Récerucák!
Száll a daluk
Át a vén palánk

Felett:
Biza, bátran
Lépdél e
Récesereg!

KIKERIKI-KITT-KOTT

Kilenc tyúk jut egy kakasra,
kikeriki-kitt-kott,
hogy is háгна fel a kasra:
kikeriki-kitt-kott?

Ha kilenc tyúk jut reája:
kikeriki-kitt-kott,
nem lehet nyugodt világa,
kikeriki-kitt-kott.

Mind a kilenc kárpál, kapar,
kikeriki-kitt-kott,
mind a kilenc mást-mást akar:
kikeriki-kitt-kott!

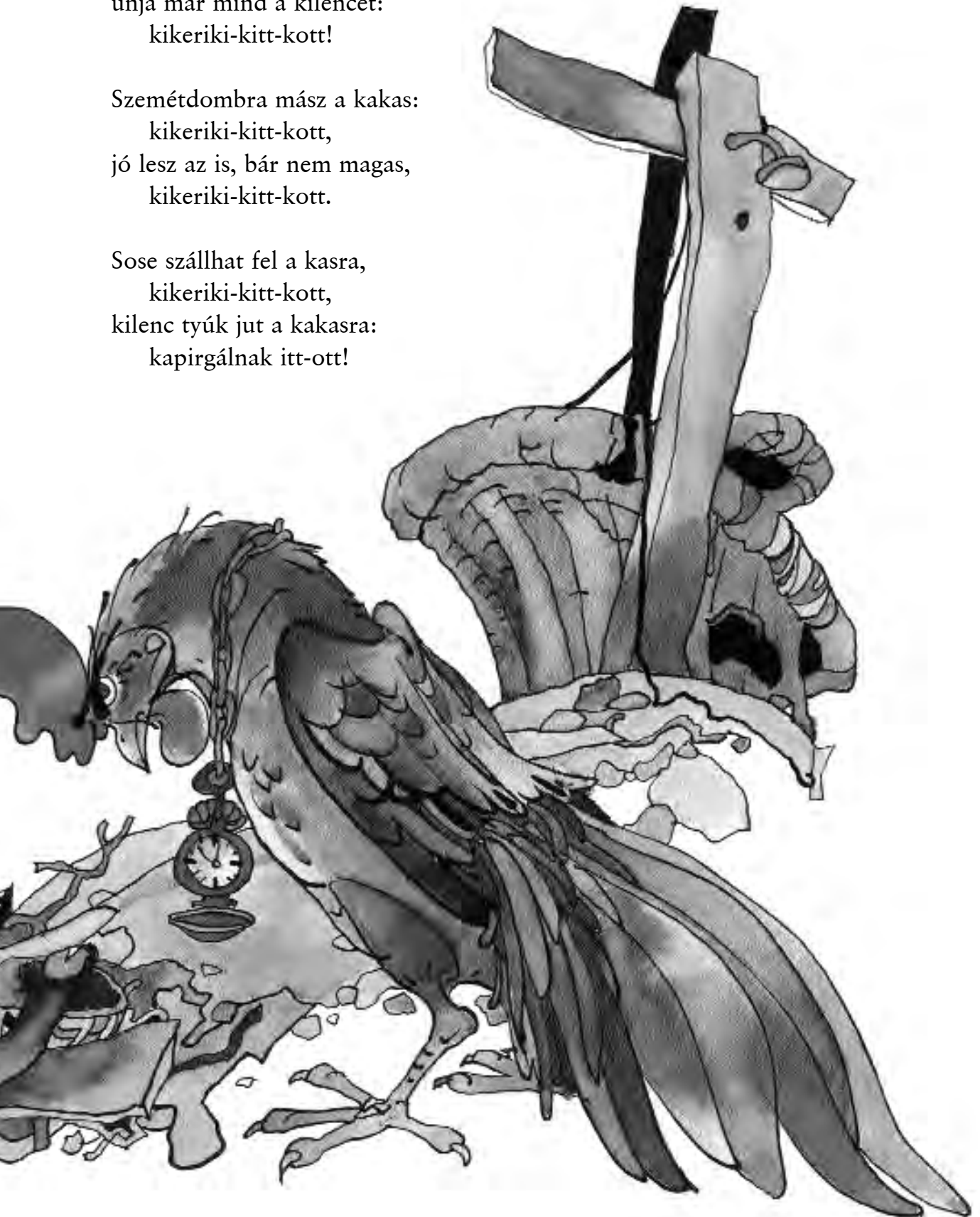
Hej, ha kilenc kodál, kotyog:
kikeriki-kitt-kott,
okos kokas odábbtotyog,
kikeriki-kitt-kott.

Többé nem ágál, se henceg,
kikeriki-kitt-kott,
unja már mind a kilencet:
kikeriki-kitt-kott!

Szemétdombra mász a kakas:
kikeriki-kitt-kott,
jó lesz az is, bár nem magas,
kikeriki-kitt-kott.

Sose szállhat fel a kasra,
kikeriki-kitt-kott,
kilenc tyúk jut a kakasra:
kapirgálnak itt-ott!

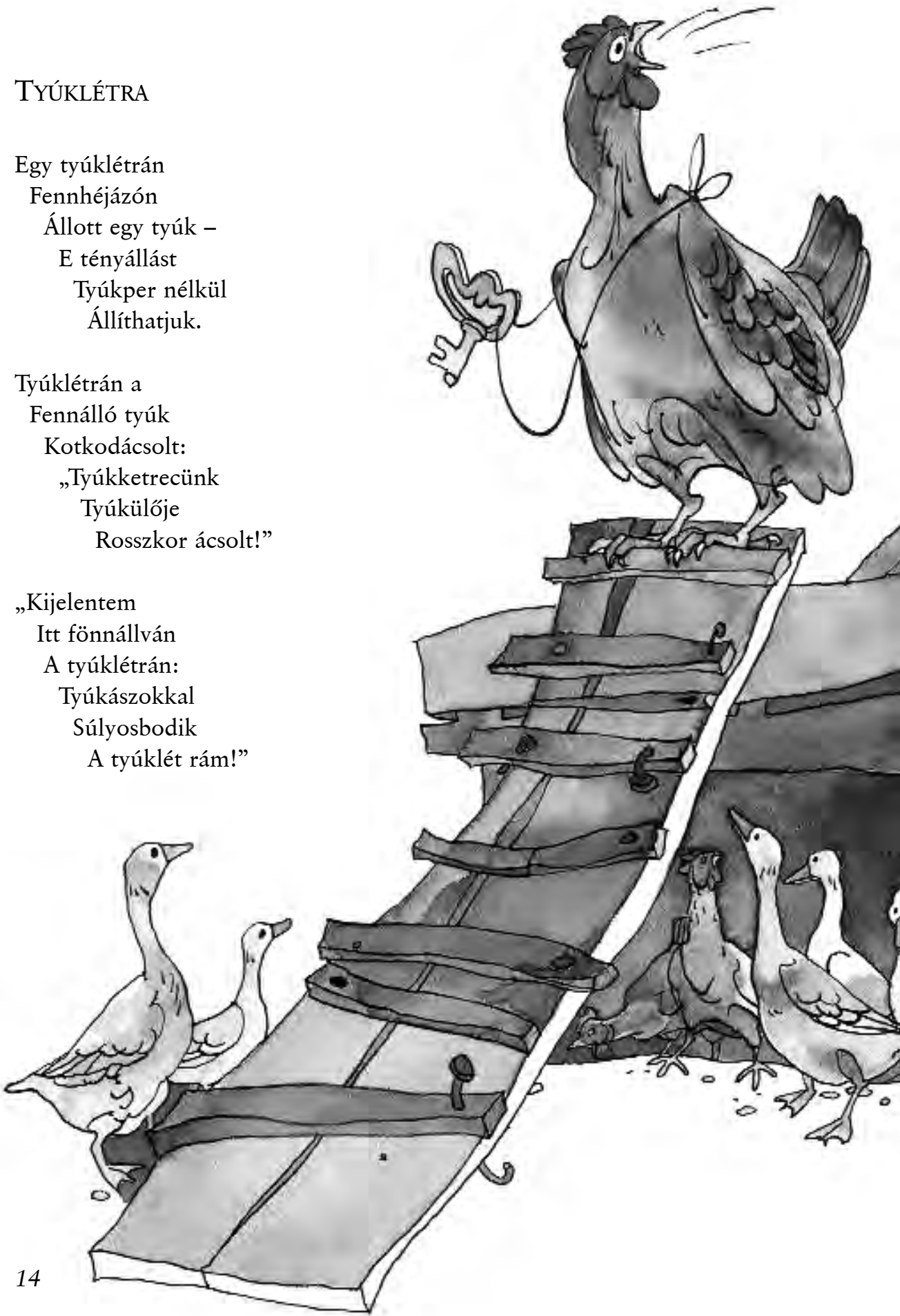

TYÚKLÉTRA

Egy tyúklétrán
Fennhéjázón
Állott egy tyúk –
E tényállást
Tyúkper nélkül
Állíthatjuk.

Tyúklétrán a
Fennálló tyúk
Kotkodácsolt:
„Tyúkketrecünk
Tyúkülője
Rosszkor ácsolt!”

„Kijelentem
Itt fönnállván
A tyúklétrán:
Tyúkászokkal
Súlyosbodik
A tyúklét rám!”

„Tyúkeszemmel,
Tyúkszememmel
Új tényt látok:
Egy nagy, közös
Tyúkólba visz
Tyúklétrán fok!”

„Megismétlem,
Én, a tyúk, ki
Tyúklétrán áll:
Baromfik közt
Nincs jobb hely a
Tyúklétránál!”

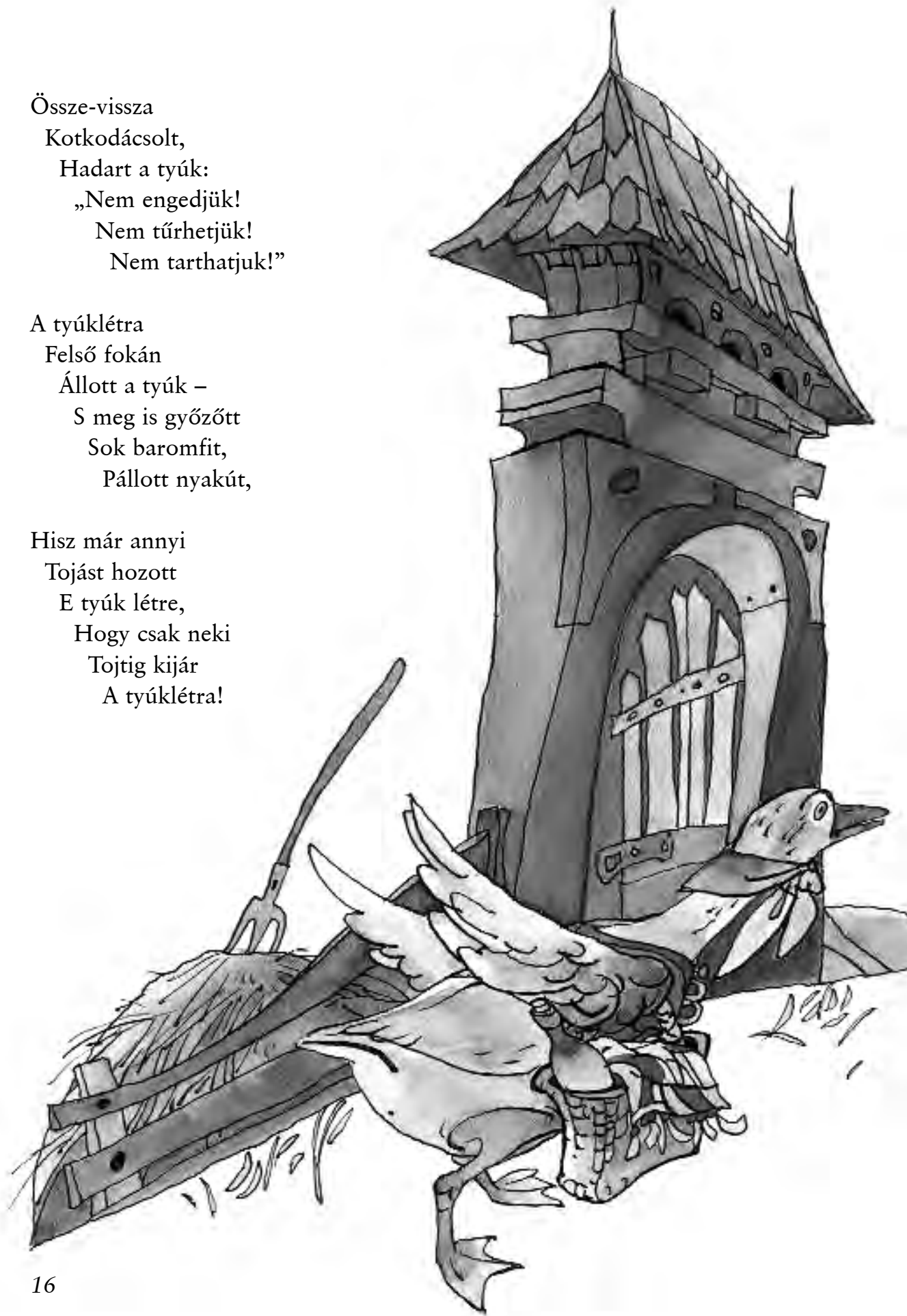
„Tyúktetvekkel
Nehezedik
A tyúklét ránk –
Nekünk mégis
Fölfelé tart
A tyúklétránk!”

Tyúklétrán az
Éltojó tyúk
Föntről kárpált:
„Nem engedjük
Másnak át a
Pörkölt árpát!”

Össze-vissza
Kotkodácsolt,
Hadart a tyúk:
„Nem engedjük!
Nem tűrhetjük!
Nem tarthatjuk!”

A tyúklétra
Felső fokán
Állott a tyúk –
S meg is győzött
Sok baromfit,
Pállott nyakút,

Hisz már annyi
Tojást hozott
E tyúk létre,
Hogy csak neki
Tojtig kijár
A tyúklétra!

LIBUKA MEG A TALIGA

„Abu Dabiba

Abu Dabiba

Abu Dabiba ment”

(Szilágyi Ákos)

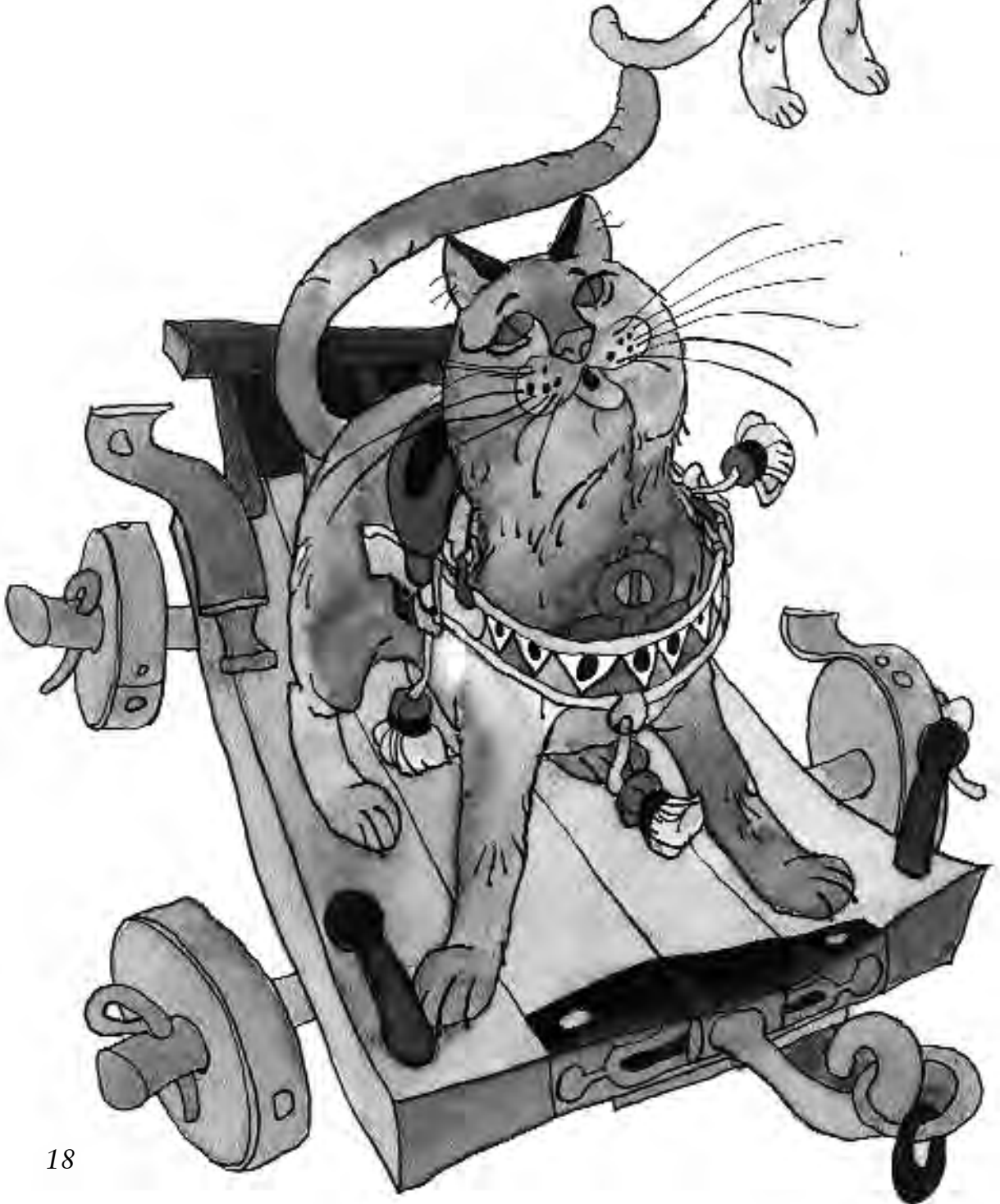
Libuka, a buta liba,
Elindul Abu Dhabiba,
S alig ered a faluba,
Elakad a fakapuba...
Odadöcög a taliga,
S kiröhögi: „Buta liba!
Hova, hova ma, Libuka?
Maliba vagy Malibuba?”
Dühösül a buta liba:
„Megy a guta Malibuba!
Se Maliba, se Baliba –
Totyogok Abu Dhabiba!”
Sziszeg a buta Libuka,
De kacag a fataliga:
„Libuka, te buta liba,
Sose fuss Abu Dhabiba,
Hisz ideki a faluba’
Liba harap a lapiba,
S tele dugig a fakupa:
Csupa kukorica, csupa
Dara! Biza, buta hiba!
Sose menj Abu Dhabiba:
Oda ki se jut a liba!”
Makacs a buta Libuka:
„Megyek akkor Malibuba!
Hisz e fakapu, taliga,
Nem vezet Abu Dhabiba!”

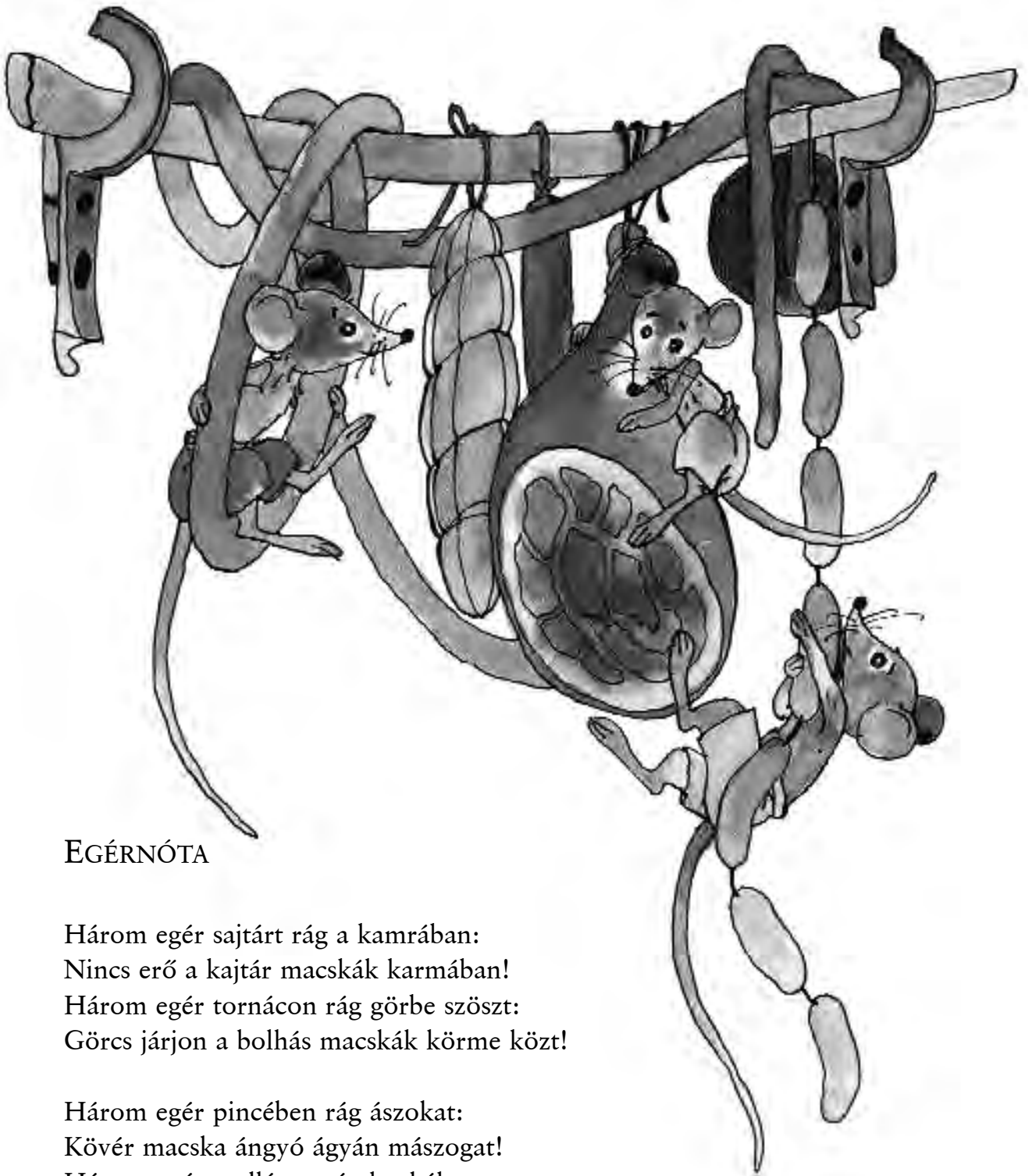
(Be buta a fataliga!
Be okos a buta liba!)

TALIGÁS KANDÚR

Egy kandúr alacsony taligán
gurult át Balatonaligán...

Egy cicus is állt ott,
s utánakiáltott:
„Mi újság Aradon, Palikám?”

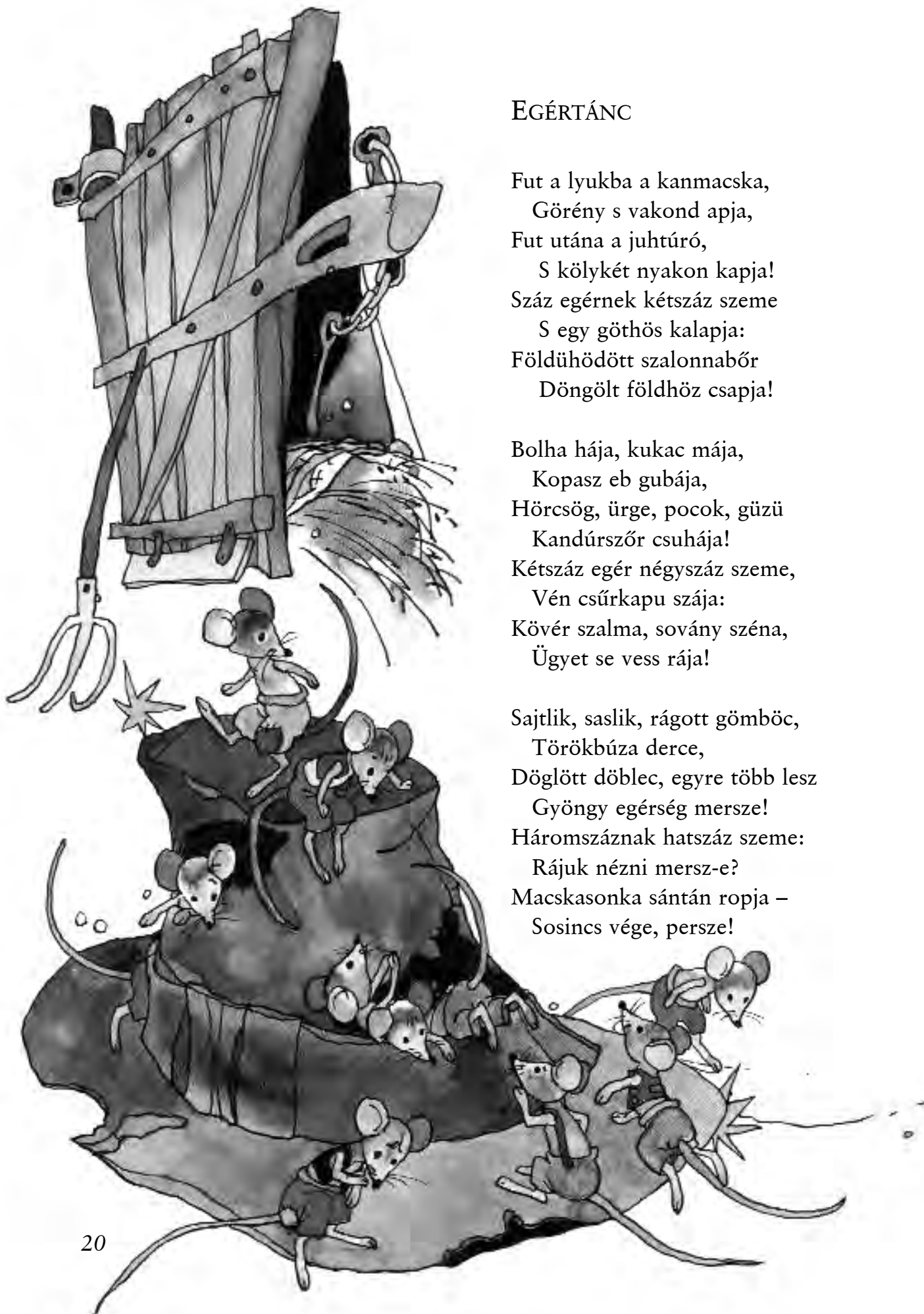

EGÉRNÓTA

Három egér sajtárt rág a kamrában:
Nincs erő a kajtár macskák karmában!
Három egér tornácon rág görbe szöszt:
Görcs járjon a bolhás macskák körme közt!

Három egér pincében rág ászokat:
Kövé macska ágyó ágyán mászogat!
Három egér padláson rág hurkákat:
Kehes macska falás ordát turkálgat!

Három egér kamrában, sőt: tornácon,
Vígán élél sonkán, füstölt kolbászon!
Táncra perdül pincében meg padláson:
Szép az élet, sej-haj, kérem alásson!

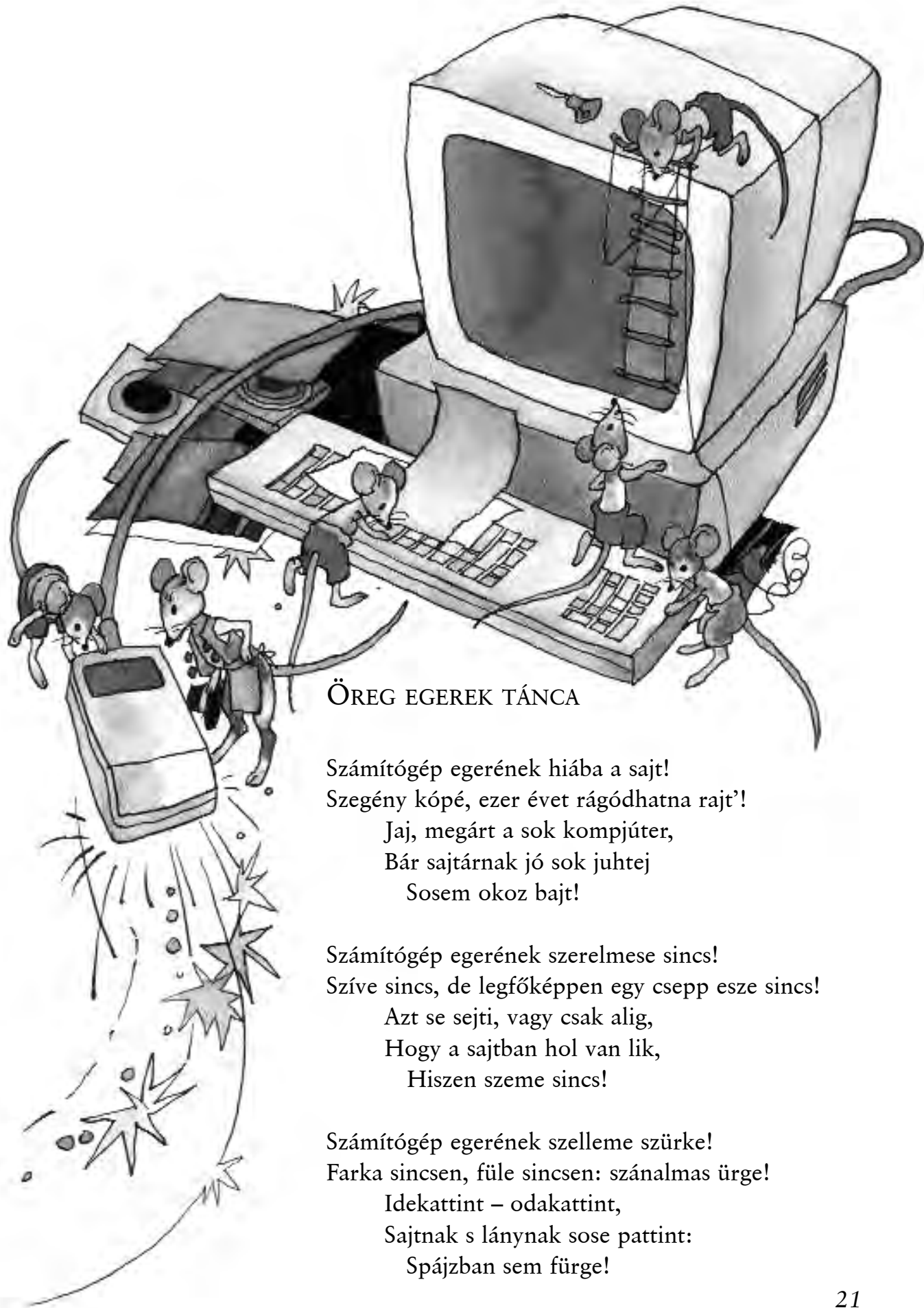

EGÉRTÁNC

Fut a lyukba a kanmacska,
Görény s vakond apja,
Fut utána a juhtúró,
S kölykét nyakon kapja!
Száz egérnek kétszáz szeme
S egy göthös kalapja:
Földühödött szalonnabőr
Döngölt földhöz csapja!

Bolha hája, kukac mája,
Kopasz eb gubája,
Hörcsög, ürge, pocok, güzü
Kandúrszór csuhája!
Kétszáz egér négyszáz szeme,
Vén csűrkapu szája:
Kövér szalma, sovány széna,
Ügyet se vess rája!

Sajtlik, saslik, rágott gömböc,
Törökbúza derce,
Döglött döblec, egyre több lesz
Gyöngy egérség mersze!
Háromszáznak hatszáz szeme:
Rájuk nézni mersz-e?
Macskasonka sántán ropja –
Sosincs vége, persze!

ÖREG EGEREK TÁNCA

Számítógép egerének hiába a sajt!
Szegény kópé, ezer évet rágódhatna rajt'!

Jaj, megárt a sok kompjúter,
Bár sajtárnak jó sok juhtej
Sosem okoz bajt!

Számítógép egerének szerelmese sincs!
Szíve sincs, de legfőképpen egy csepp esze sincs!

Azt se sejtí, vagy csak alig,
Hogy a sajtban hol van lik,
Hiszen szeme sincs!

Számítógép egerének szelleme szürke!
Farka sincsen, füle sincsen: szájalmas ürge!

Idekattint – odakattint,
Sajtnak s lánynak sose pattint:
Spájzban sem fürge!

JACKIE, A KOMPJÚTER EGERE

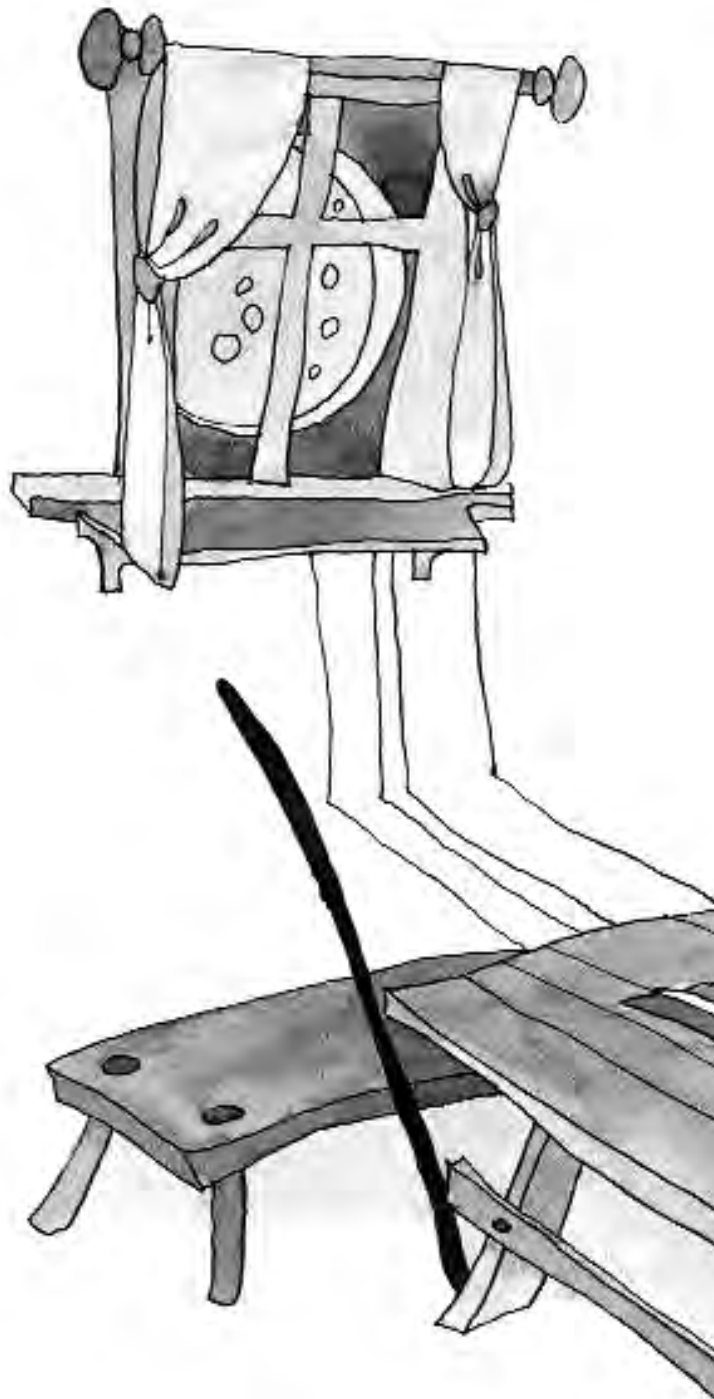
Kompjűter egere volt Jackie –
Bajsza se, sajtja se volt neki.
Se füle, se farka
Nem volt – node tarka
Boci sem, marha sem volt Jackie!

Jackie nagy szerelme Cybill lett –
Bekattant, s teljesen kibillent...
Megírta imélben,
Eléggé kimérten:
„Jöjj, Cybill!” És persze Cybill ment.

S jött Cybill válasza: „Sőt, Jackie!
Dög szerkó a macskabördzseki!
Üzenem imélen –
Menűm sem kímélem!
Ezentűl fájlomat töltsd te ki!”

Jackie meg udvarolt Cybillnek:
„Picinyem, kattintok, imil megy!
Olvasd a honlapom –
Te vagy a Holnapom!
Jövőre becézhetsz Emilnek!”

Csak egy gép egere volt Jackie –
Tán elég esze se volt neki...
Ám értette módját,
S tudta Cybill kódját –
A Jövő menője volt Jackie!

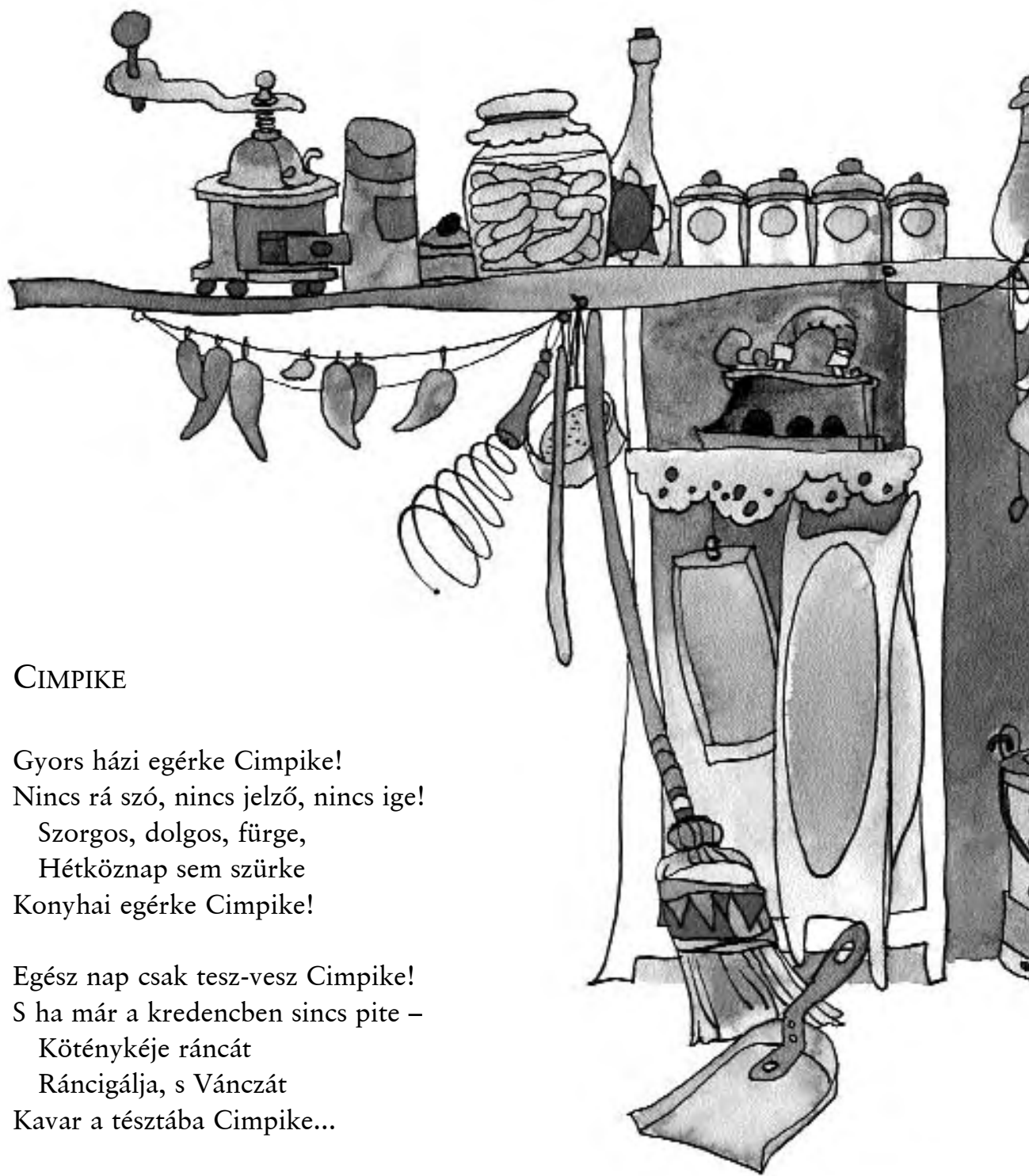
SZEGÉNY EGÉR NÓTÁJA

Ragyog a hold, az éjszaka sajtja:
Sárga, kerek, szép, likacsos fajta!
Szegény egér csak a holdfényt zabálja:
Vacsorával már nem várja babája!

Ragyog a hold, hideg égbolt sajtja!
Szegény egér fejét búra hajtja:
Odahaza más számára abálja
Szalonnáját az ő szürke babája!

Ragyog a hold, a magasság sajtja:
Szegény egér bucsálódhat rajta...
Föl nem éri, magát bárhogy strapálja:
Csalfa lett a csárdás, szürke babája!

CIMPIKE

Gyors házi egérke Cimpike!
Nincs rá szó, nincs jelző, nincs ige!
Szorgos, dolgos, fürge,
Hétköznap sem szürke
Konyhai egérke Cimpike!

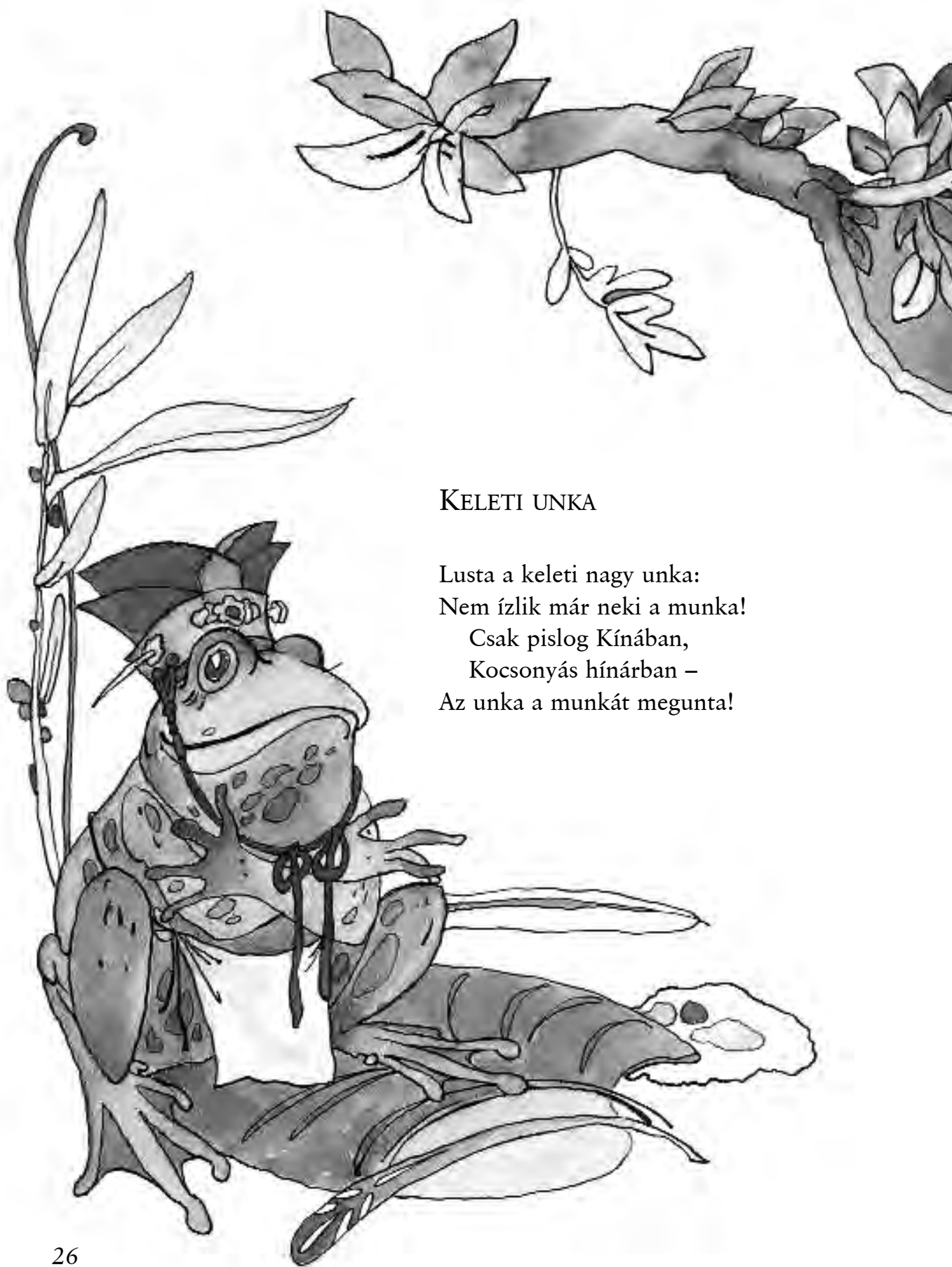
Egész nap csak tesz-vesz Cimpike!
S ha már a kredencben sincs pite –
Köténykéje ráncát
Ráncigálja, s Vánczát
Kavar a tésztába Cimpike...

Fazékból s lábasból Cimpike
Étkeket kóstolgat: finszik-e?
Folyton lót-fut, jár-ke...
Kolbász kell? Lekvár kell?
Majd kajtat a spájzban Cimpike!

Feszt süt-főz, mos, vasal Cimpike!
Bármilyen incire-fincire
Gondja van! Takarít,
Tepsiket vakar itt –
Törölget, s rendet rak Cimpike.

Házias egérke Cimpike!
Meggérdi, hogy kosztja ízlik-e?
„Sajtpudingot, dinsztelt
Macskanyelvet, linzert
Kérsz-e még?”...Tündéri Cimpike!

KELETI UNKA

Lusta a keleti nagy unka:
Nem ízlik már neki a munka!
Csak pislog Kínában,
Kocsonyás hínárban –
Az unka a munkát megunta!

ESTI RIGÓCSKÁK

Tipegünk, topogunk
Újra álmosan:
Vár a lomb.
Tovattúnt a napunk:
Szívünk
Nyomja a gond.

Topogunk, tipegünk,
Fáradt rigócskák:
Az est leszállt.
Be nehéz minékünk –
Sok dal néha
Megárt!

ÉJI ÉGBOLT

Van-e szebb, mint a messzi, rezgő
Csillagvilág?
Bolygók sugára
Földre süvölt le,
Mint egy sosevölt virág.
Minden fény más ütemre rebben,
Minden hang más szóra vár.
Üstökös leng kopár terekben:
Nagy ősz jön, már elmúlt a nyár.

ŐSZELŐ

Kék ég dele zordul,
Már nyár heve
Őszire fordul.
Réten átfut,
Inal a
Fancsali
Nyúl.

ŐSZI-TÉLI DALLAMOK

Ki nyárból őszbe ballag át,
Sugárból szőne balladát –
Fölötte tépett, őszes ég,
Vörösbe tévedt szókeség.

Ki őszből télbe lépeget,
Lehelne szélnek éneket –
Fölötte köd, hó, szent hideg,
S a dallam sem szól senkinek.

Ki tél s tavasz felé megyen,
Miért töprengjen éneken?
Örökre úgyse tartana
Fölötte dal, se ballada.

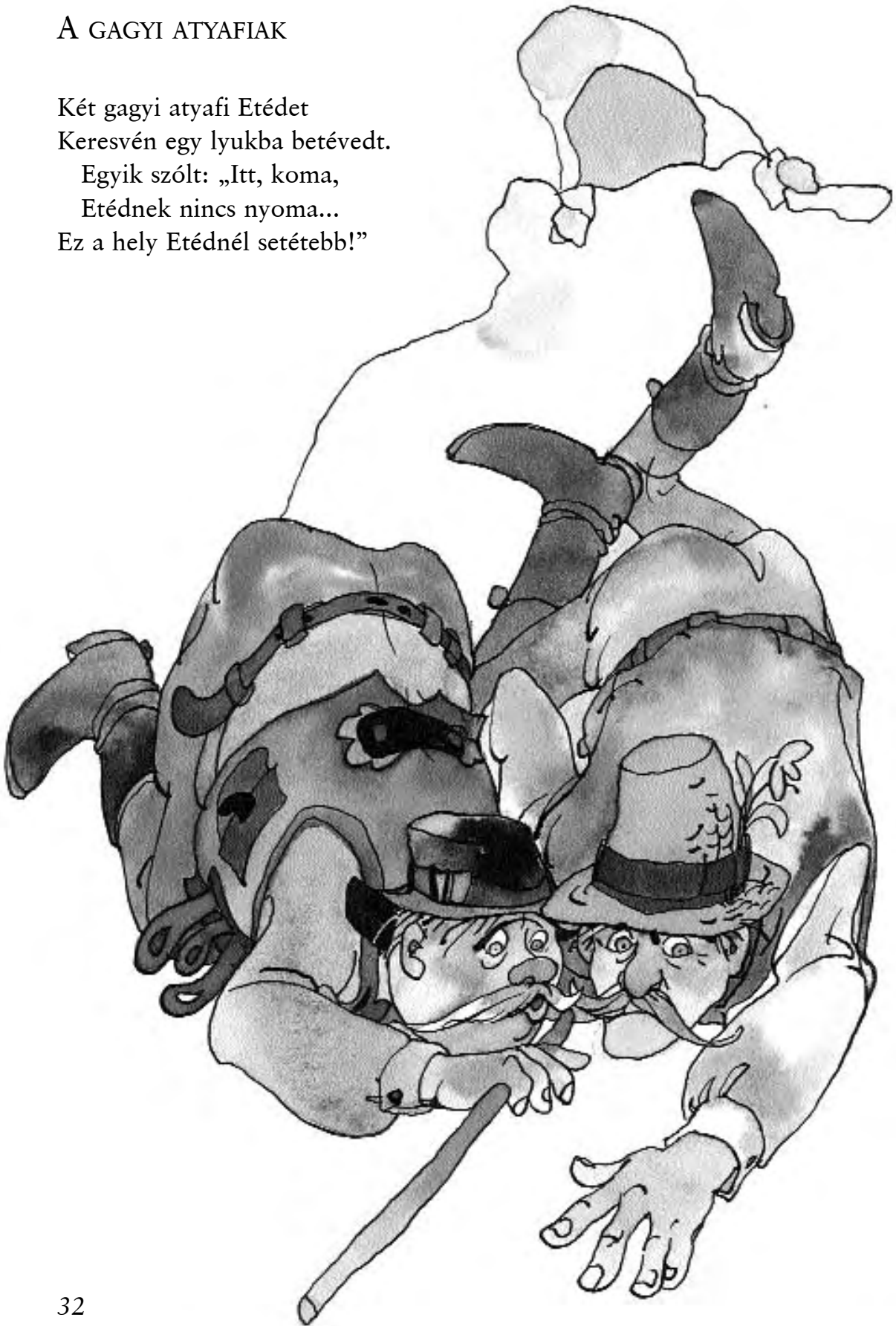
VILÁGJÁRÓ ERDÉLYIEK

Volt egy úr, ismerte Nyomát:
Izgága, nyugtalan nomád...
Egyszer bebújt ódon
Házába Nyujtódon –
Azóta sem lelik nyomát!

A GAGYI ATYAFIAK

Két gagyfi atyafi Etédet
Keresvén egy lyukba betévedt.
Egyik szólt: „Itt, koma,
Etédnek nincs nyoma...
Ez a hely Etédnél setétebb!”

TETÉLENI ATYAFIAK

Ballagott két tetétleni –
alig kezdett setétleni...

„Bátyám! Ama tetétleni
halmon mit lát setétleni?”

„Én bíz semmit setétleni,
s a halom sem tetétleni.”

Hirtelen kezd setétleni –
siet a két tetétleni...

Két idétlen tetétleni –
egy se tétlen setétleni!

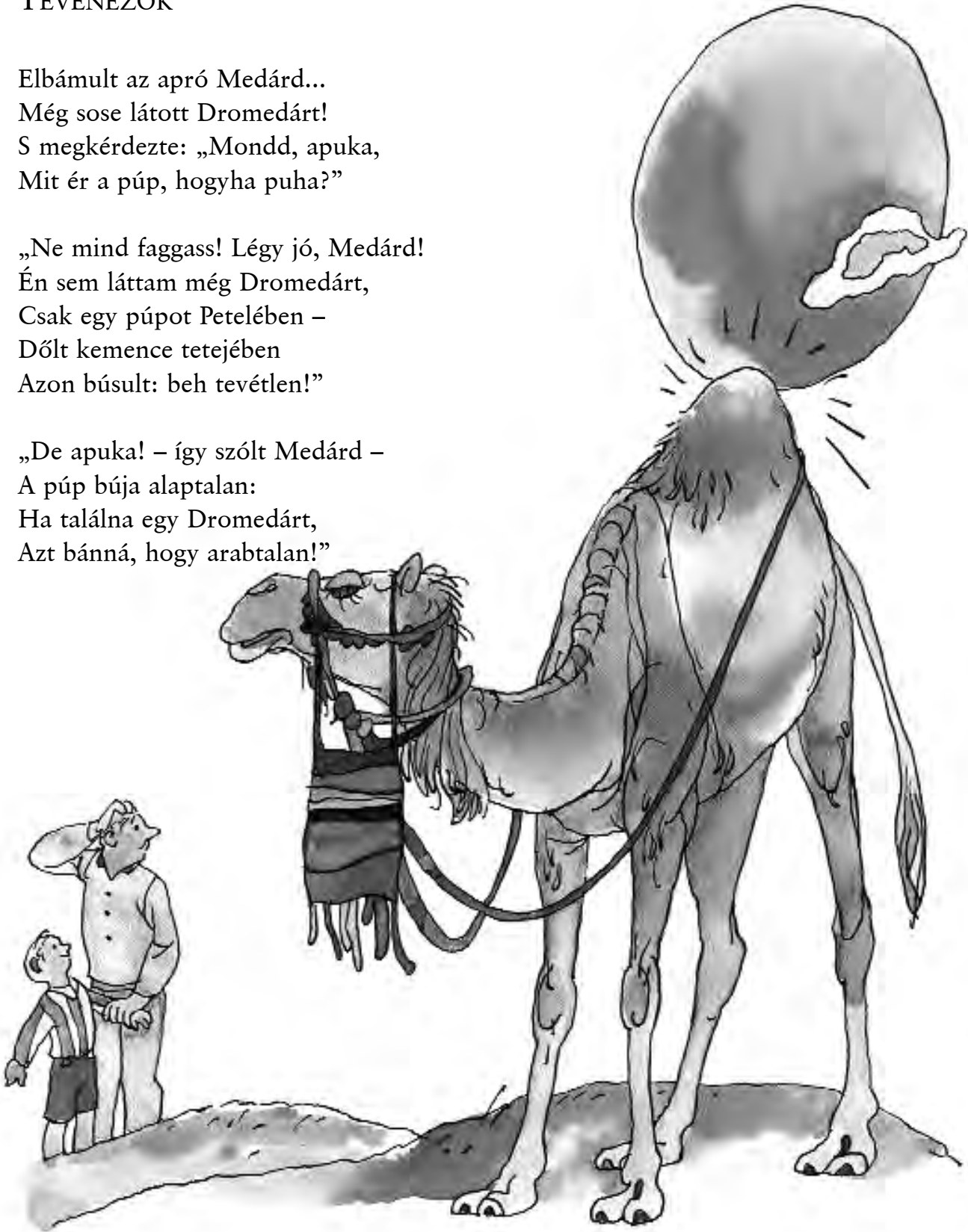

TEVENÉZŐK

Elbámult az apró Medárd...
Még sose látott Dromedárt!
S megkérdezte: „Mondd, apuka,
Mit ér a púp, hogyha puha?”

„Ne mind faggass! Légy jó, Medárd!
Én sem láttam még Dromedárt,
Csak egy púpot Petelében –
Dőlt kemence tetejében
Azon búsult: beh tevéten!”

„De apuka! – így szólt Medárd –
A púp búja alaptalan:
Ha találna egy Dromedárt,
Azt bánná, hogy arabtalan!”

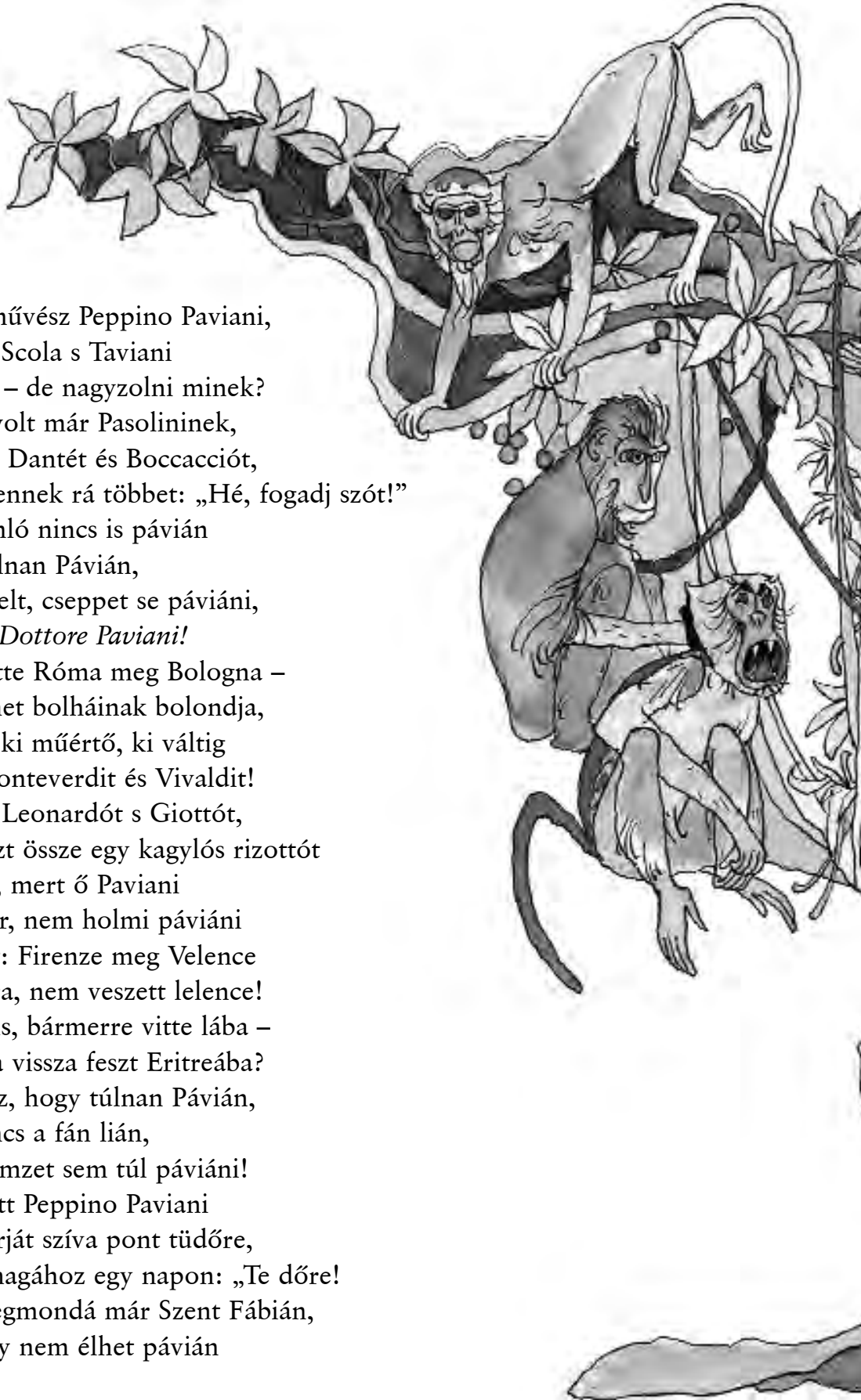

PEPPINO PAVIANI

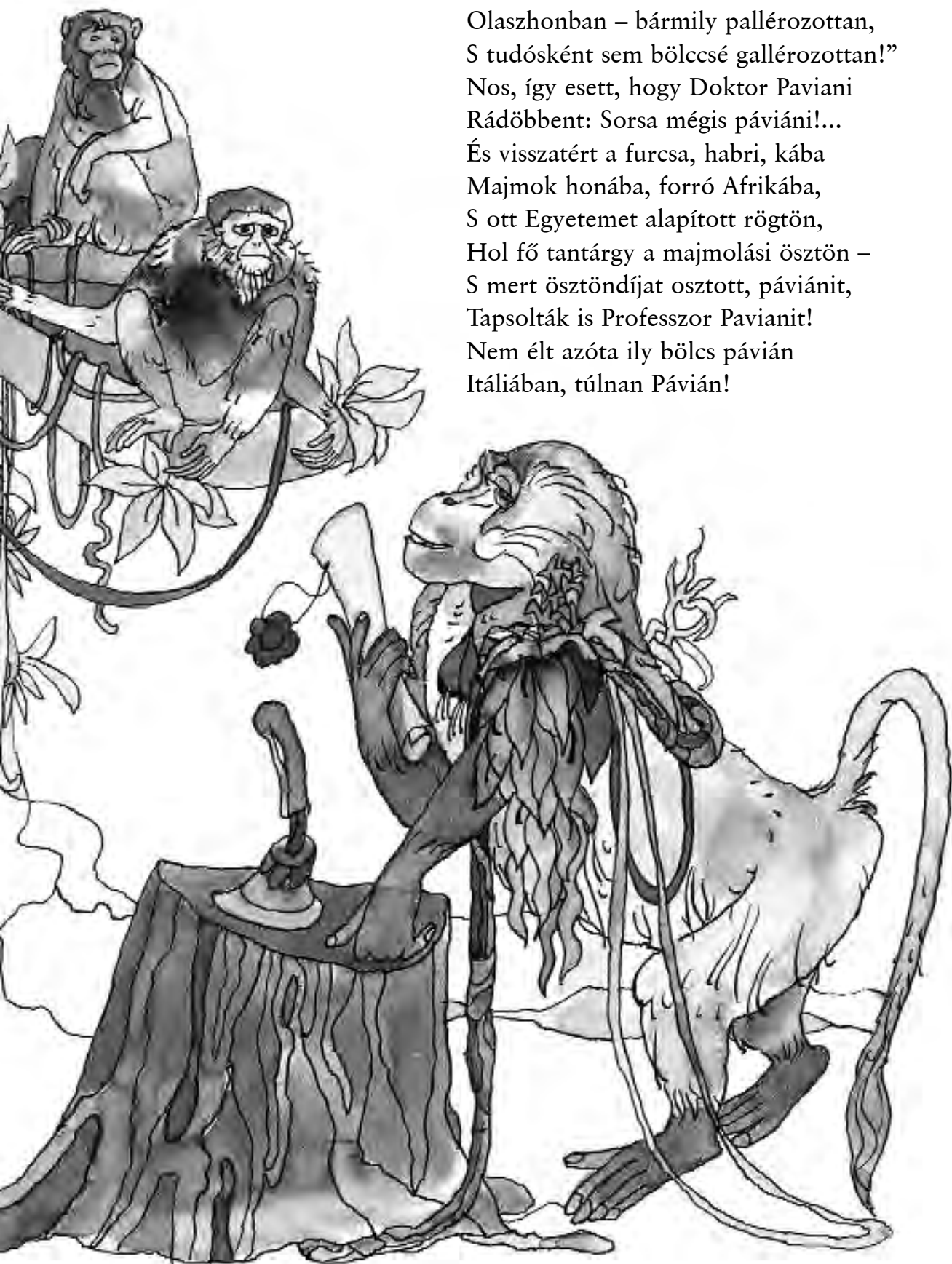
Olasz állatmese

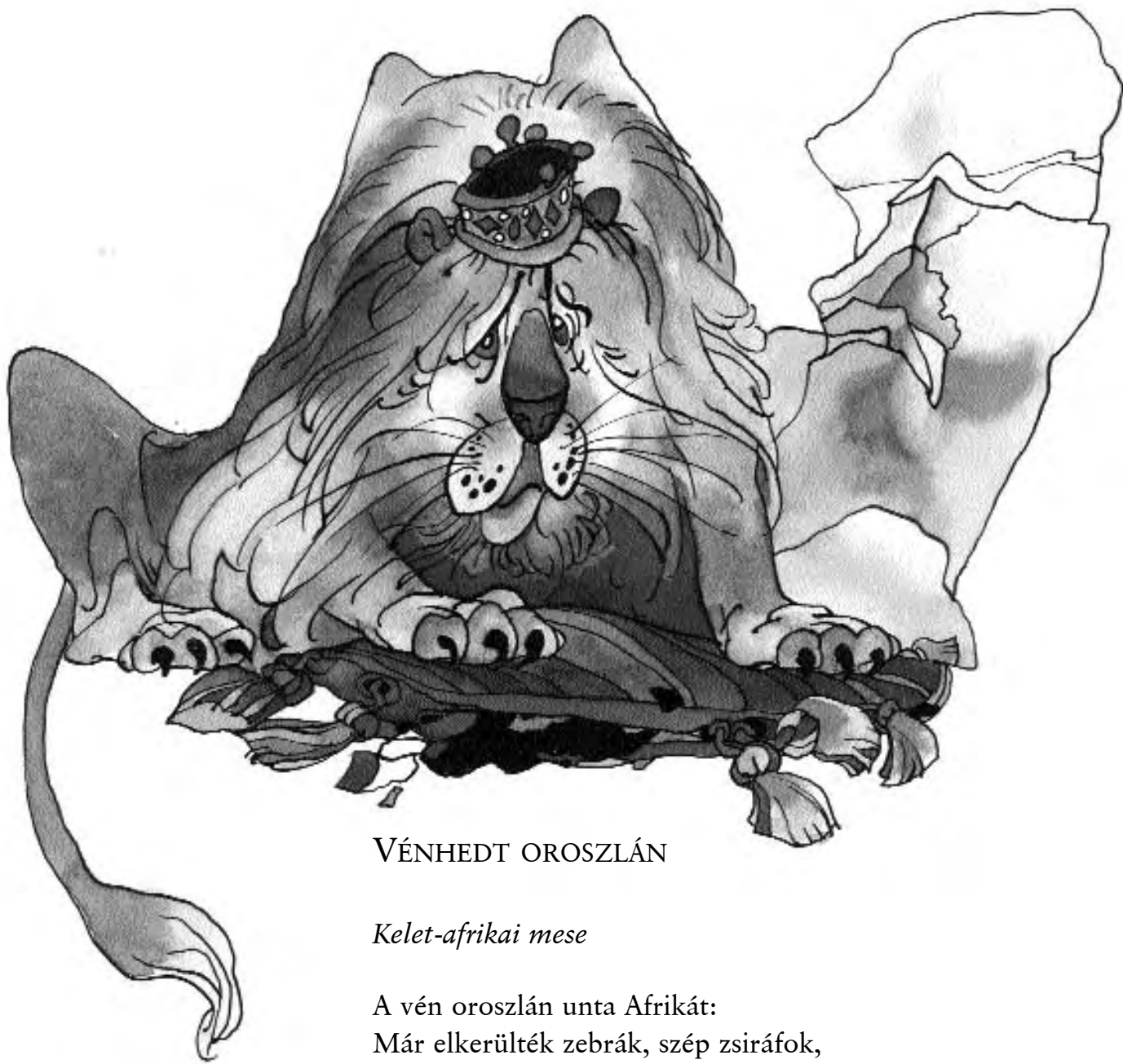
Itáliában, túlnan Pávián,
Élt egy tudós galléros pávián.
Úgy hívták, hogy Peppino Paviani,
De nem volt benne semmi páviáni,
S tömött nyakán bár bolhás volt a gallér,
Kiválóbb lett, mint száz digó gavallér,
Mert tudta: mért likas a makaróni,
S hogy társaságban nyíltan vakarózni
Nem ildomos, ha viszket vádliján,
Kivált, ha bölcs, ha tisztelt pávián

S nagy színművész Peppino Paviani,
Akit Fellini, Scola s Taviani
Is sokra tart – de nagyozolni minek?
Filmsztárja volt már Pasolininek,
Betéve tudja Dantét és Boccacciót,
S nem reccsenek rá többet: „Hé, fogadj szót!”
Hozzá hasonló nincs is pávián
Itáliában, túlhan Pávián,
Mert ő művelt, cseppet se páviáni,
S esztéta is: *Dottore Paviani!*
Doktorrá tette Róma meg Bologna –
Hát nem lehet bolháinak bolondja,
Ki bölcselő, ki műértő, ki váltig
Hallgatja Monteverdit és Vivaldit!
Ki fölismeri Leonardót s Giottót,
S nem téveszt össze egy kagylós rizottót
Raffaellóval, mert ő Paviani
Professzor úr, nem holmi páviáni
Jelenség, sőt: Firenze meg Velence
Vendégtanára, nem vezett lelence!
S becsülték is, bármerre vitte lába –
Mért vágyna vissza feszt Eritreába?
Bár szentigaz, hogy túlhan Pávián,
Itáliában nincs a fán lián,
S a talján nemzet sem túl páviáni!
Töprekedett Peppino Paviani
Finom szivarját szíva pont tüdőre,
S így szólt magához egy napon: „Te dőre!
Hát nem megmondá már Szent Fábián,
A pápa, hogy nem élhet pávián

Olaszthonban – bármily pallérozottan,
S tudósként sem bölccsé gallérozottan!”
Nos, így esett, hogy Doktor Paviani
Rádöbbsent: Sorsa mégis páviáni!...
És visszatért a furcsa, habri, kába
Majmok honába, forró Afrikába,
S ott Egyetemet alapított rögtön,
Hol fő tantárgy a majmolási ösztön –
S mert ösztöndíjat osztott, páviánit,
Tapsolták is Professzor Pavianit!
Nem élt azóta ily bölcs pávián
Itáliában, túlhan Pávián!

VÉNHEDT OROSZLÁN

Kelet-afrikai mese

A vén oroszlán unta Afrikát:
Már elkerülték zebrák, szép zsiráfok,
Már nem vadászott gnút vagy vadbikát,
Ínyéből is kihullt a régi pár fog...

Gazellahúsra gombapaprikát
Már nem kívánt, koplalt a vén oroszlán:
Ebéidőben unta Afrikát,
S elnyammogott egy rágós, fél csoroszlyán

Négy hétig is... Be vén, szegény oroszlán!

MOGORVA VADKAN

Kórókon trappolt a vadkan...

Korholták: „Trappolj halkabban!”

Fölhorkant: „Feszt futok!

Halkabban nem tudok –

Nem pocok vagyok, csak vadkan!”

VÍG TOPORTYÁN

Nagy Művész a víg toportyán:
Vad talentum, őstehetség!
Őt hallgatja Csíkcsomortán:
András napján, ős utolján
Holdvilágon orgonálgat...
Hej, az ordas hiú ordas –
Nagy Művész, de zordon állat!

Virtuóz a víg toportyán:
Vad talentum, őstehetség!
Őt csodálja Csíkcsomortán
Őszi szélben, téli éjben,
Hogyha holdnak orgonálgat!
Minden ordas hiú ordas –
Nagy Művész, de zordon állat!

Persze, bús a víg toportyán:
Mert az ordas hiú ordas...
Hogyha unja Csíkcsomortán,
S nem figyel művészetére –
Mindhiába orgonálhat...
Vad talentum, őstehetség –
Nagy Művész, de zordon állat!

GYŰLÉSEZŐ HÓEMBEREK

Kemény tél volt, didergető,
Jégbe dermedt tó meg berek,
S összegyűltek idén is a
Székelyföldi hóemberek.

Eljött Udvarhely, Háromszék,
Jött sok gyergyói meg csíki:
Tanácskozni sereglettek,
Mert őket a fagy sem csípi!

Kiürültek a közhelyek,
Közterek és játszóterek,
Hisz közgyűlést tartottak a
Közkedveltebb hóemberek!

Hegyről-völgyből özönlöttek,
Tömörültek egy nagy dombon
Hányani-vetni meg a hópénzt,
Együtt rágódni a gondon...

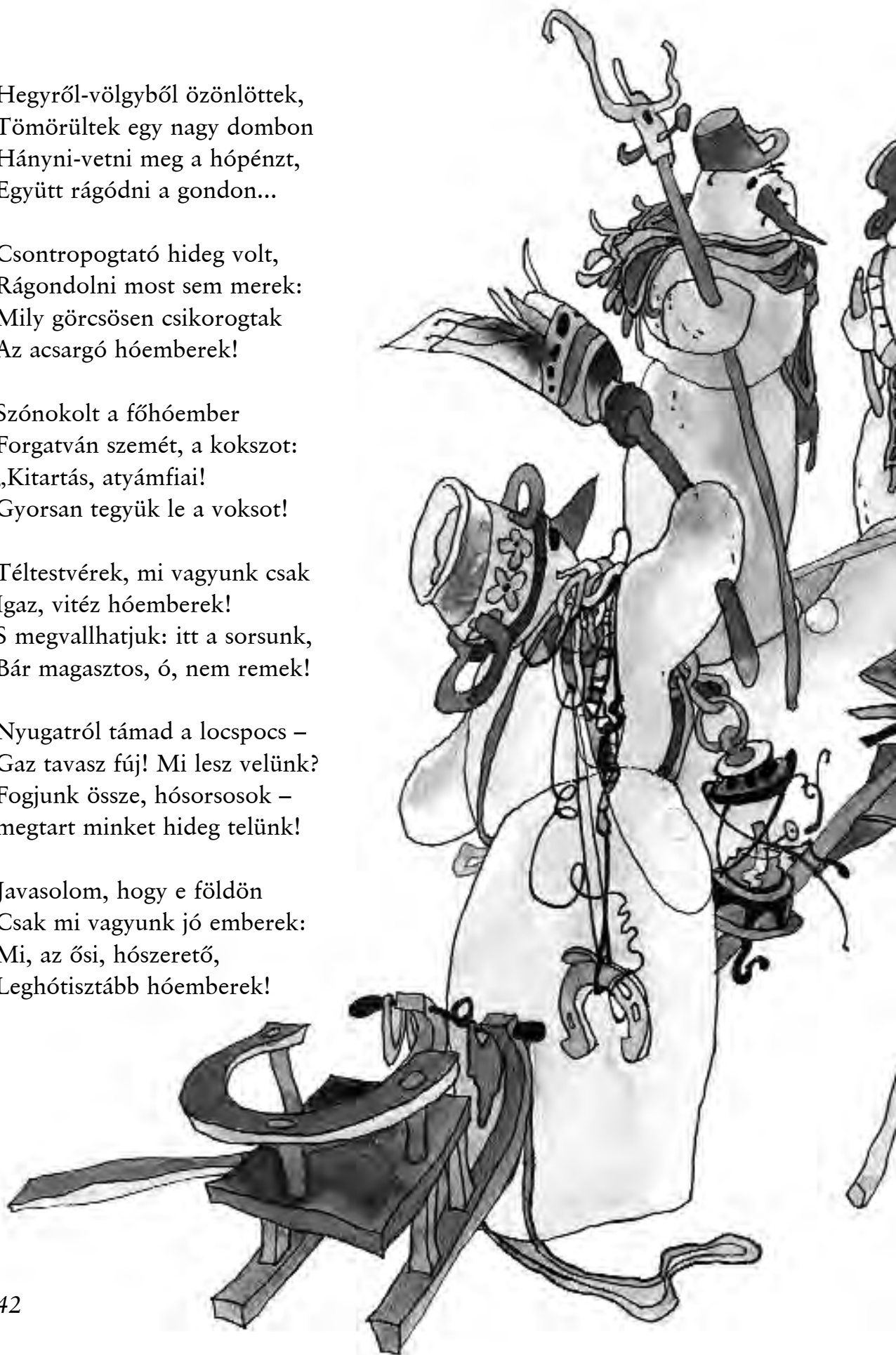
Csontropogtató hideg volt,
Rágondolni most sem merek:
Mily görcsösen csikorogtak
Az acsargó hóemberek!

Szónokolt a főhóember
Forgatván szemét, a kokszot:
„Kitartás, atyámfiai!
Gyorsan tegyük le a voksot!

Téltestvérek, mi vagyunk csak
Igaz, vitéz hóemberek!
S megvallhatjuk: itt a sorsunk,
Bár magasztos, ó, nem remek!

Nyugatról támad a locspocs –
Gaz tavasz fúj! Mi lesz velünk?
Fogjunk össze, hósorsosok –
megtart minket hideg telünk!

Javasolom, hogy e földön
Csak mi vagyunk jó emberek:
Mi, az ősi, hószerető,
Leghótisztább hóemberek!

Jó hóember kerek fajta:
Jegetek nyal, sört nem hörpöl!
Görbülete is egyenes:
Gömbökből van s csupa körből!

Valljuk: hogyha a tél velünk,
Ugyan kicsoda ellenünk?
Nagy telünk az életterünk:
Másképp tavaszra eltelünk!

Hittel telvén szólítlak föl
Titeket, hős hóemberek,
Hogy mi vagyunk az igazabb,
Hóemberibb jó emberek!

Vesszenek a tavasznapok,
Mert tavasszal sehol vagyunk!
Szépen, sorban szavazzatok,
Vagy elfogyván elolvadunk!”

Szénfogsoruk vicsorgatván
Szavaztak a hóemberek,
Hisz a hőmberség sorsa,
Bár magasztos, ó, nem remek!

Likas lábas, repedt fazék
Kongatott vést, szörnyű gondot:
Veresedtek murokhorrok,
Hadonásztak seprúcsonkok.

Összehordtak hetet-havat,
Hahóztak a hóemberek,
S egyhanúlag határoztak:
Csakis ők a jó emberek!

Márciusig is eltartott,
Míg egy szálíg szavazott:
Leszavazták, s a naptárból
Törölték a tavasztot!

Hóbortosan hórukkoltak,
Tapsoltak a hóemberek –
Összhőmberség nevében
Csakis ők a jó emberek!

Egymásnak hón gratuláltak,
De már alig havazott,
Mikor közfelkiáltással
Elűzték a tavasztot...

Közben túl nekihevültek
A haragvó jóemberek:
Persze, kissé megizzadtak,
S csepegtek a hóemberek...

Ó, jaj, bármely hős hóember
Dicsősége, mint a hólé, szétcsurog!
Nem marad csak sárba huttyant
Hóbelevanc, vásott fanyél, fél murok!

Ezért van, hogy kikeletkor,
Ha már tavaszt pezseg az ég,
Erdély-szerte az árokszél
S a táj csupa repedt fazék.

Virágot bont kert, domboldal,
Kacsaúsztató meg berek,
Vidám vizek iramlanak –
S nem harsognak hóemberek.

KARNEVÁLI DAL

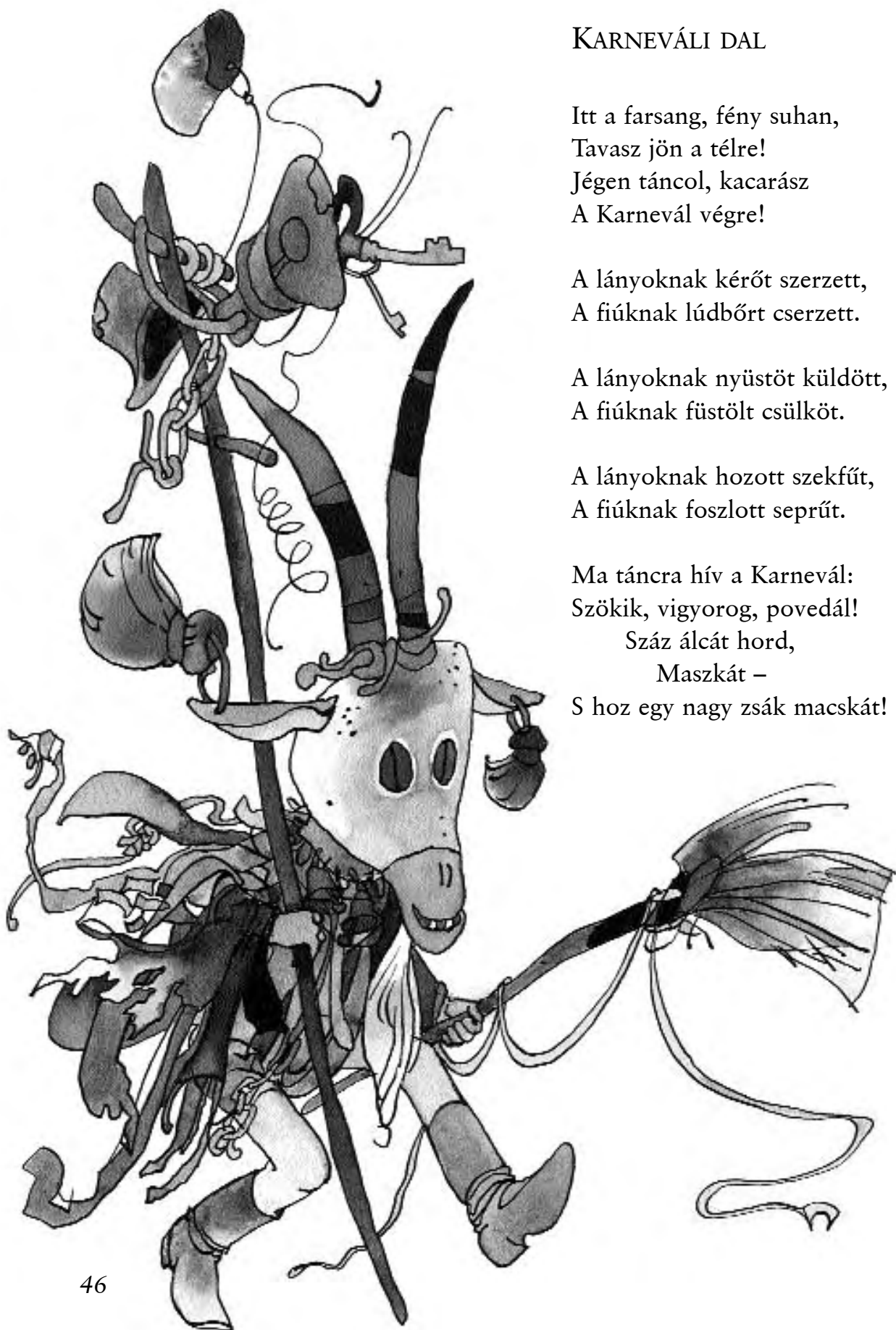
Itt a farsang, fény suhan,
Tavasz jön a télre!
Jégen táncol, kacarász
A Karnevál végre!

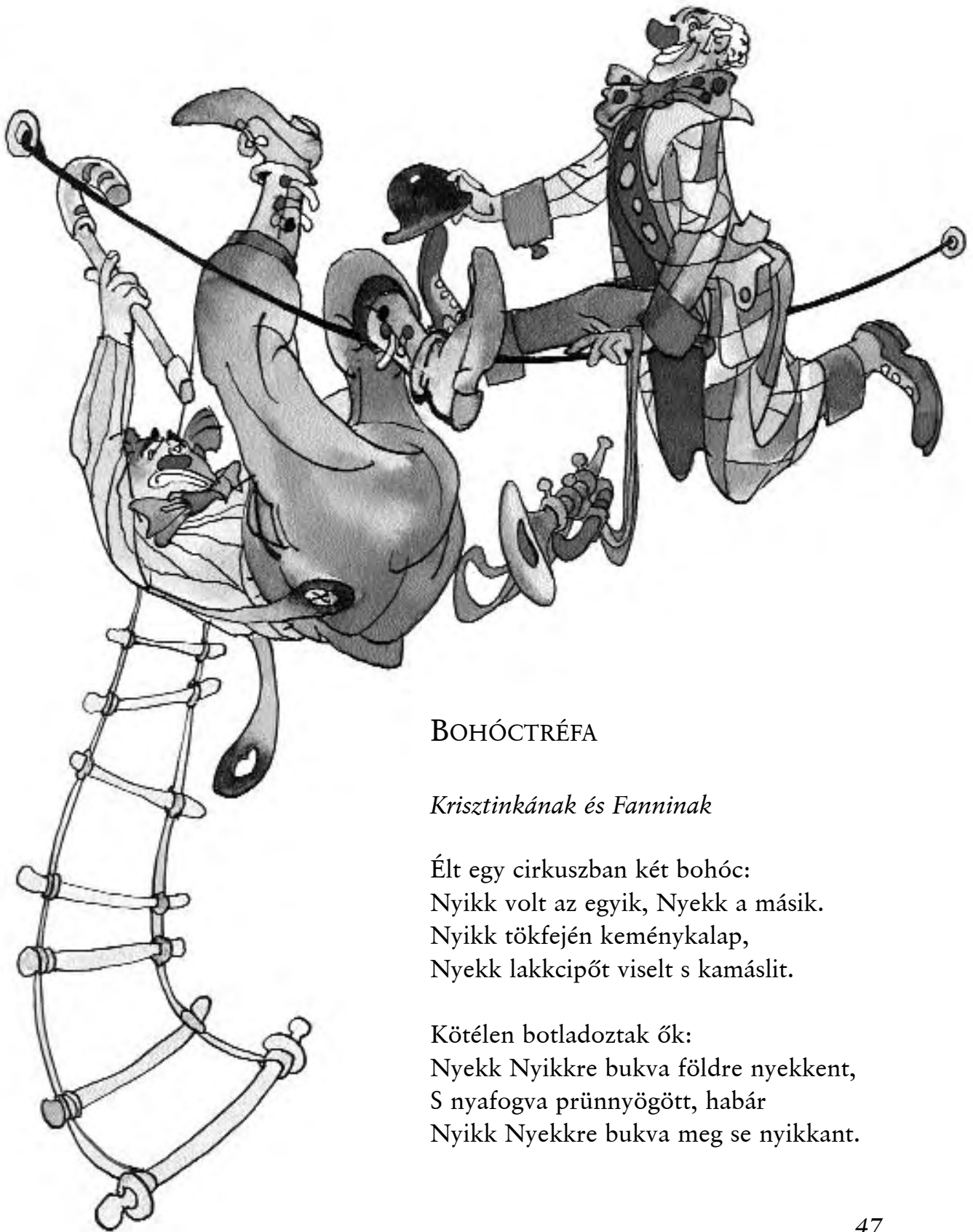
A lányoknak kérőt szerzett,
A fiúknak lúdbőrt cserzett.

A lányoknak nyüstöt küldött,
A fiúknak füstölt csülköt.

A lányoknak hozott szekfűt,
A fiúknak foszlott seprűt.

Ma táncre hív a Karnevál:
Szökik, vigyorog, povedál!
Száz álcát hord,
Maszkát –
S hoz egy nagy zsák macskát!

BOHÓCTRÉFA

Krisztinkának és Fanninak

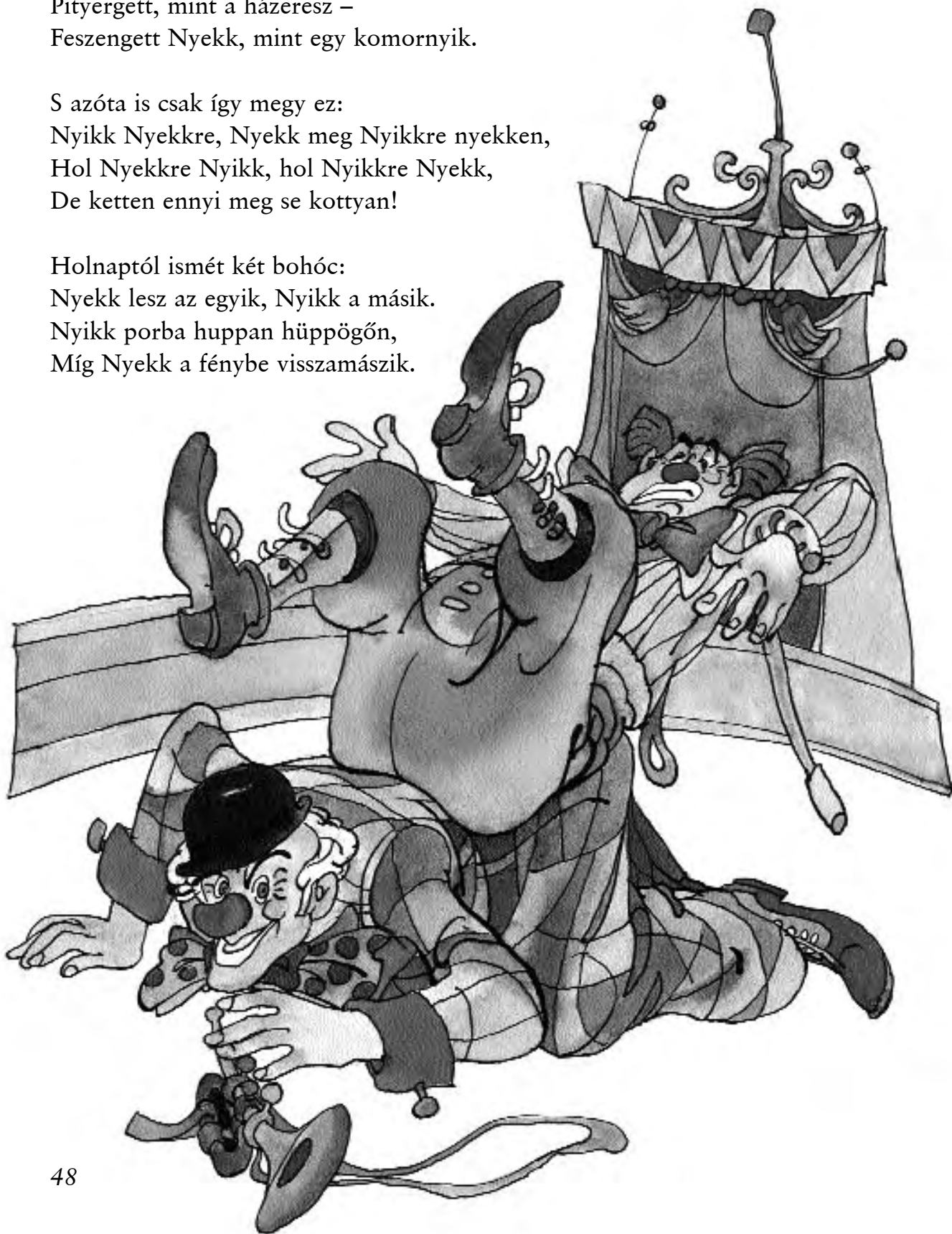
Élt egy cirkuszban két bohóc:
Nyikk volt az egyik, Nyekk a másik.
Nyikk tökfején keménykalap,
Nyekk lakkcipőt viselt s kamáslit.

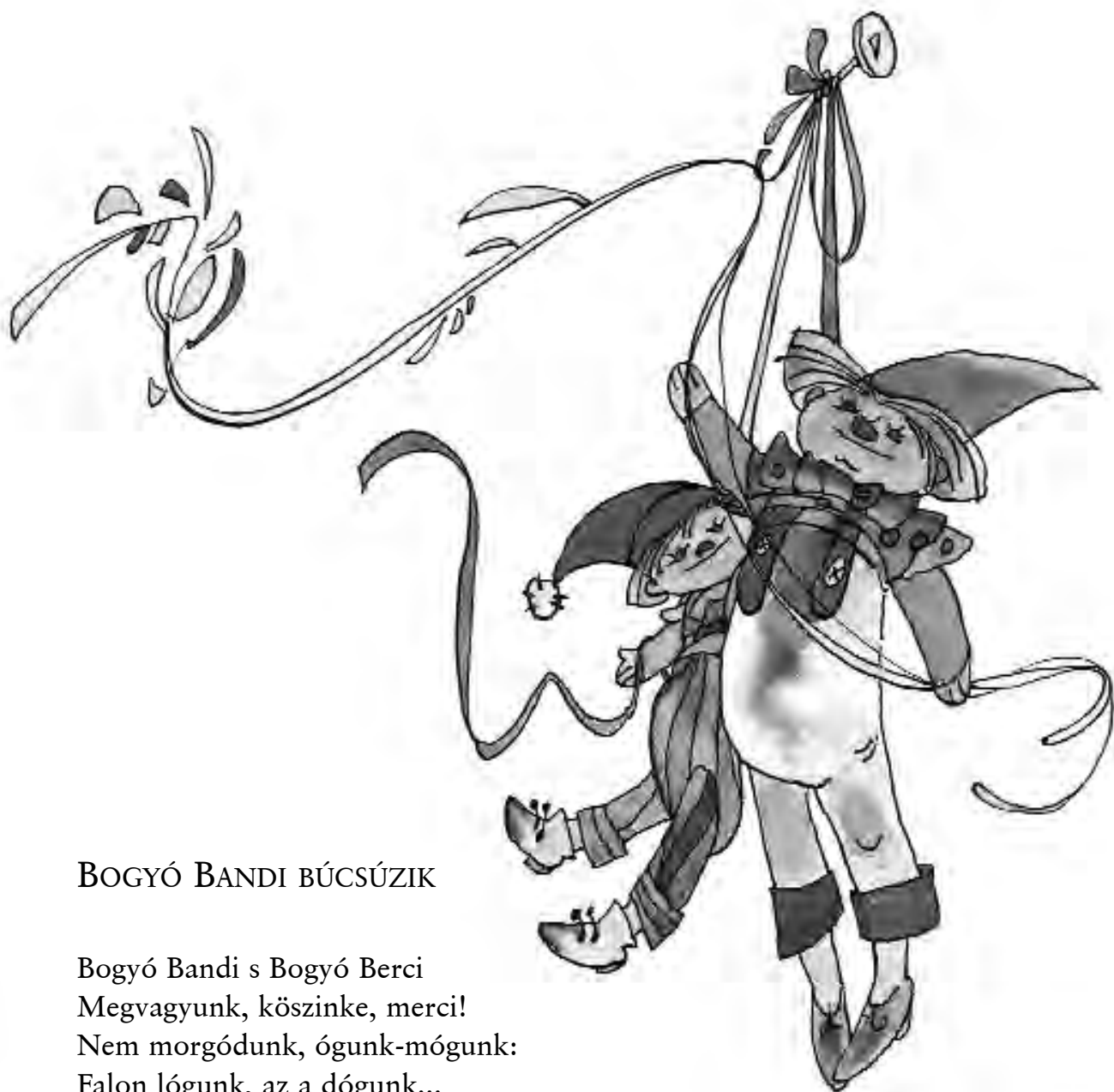
Kötélen botladoztak ők:
Nyekk Nyikkre bukva földre nyekkent,
S nyafogva prünnyögött, habár
Nyikk Nyekkre bukva meg se nyikkant.

Vigyorgott, mint a holdvilág –
Sosem volt méla, búskomor Nyikk.
Pityergett, mint a házeresz –
Feszengett Nyekk, mint egy komornyik.

S azóta is csak így megy ez:
Nyikk Nyekkre, Nyekk meg Nyikkre nyekken,
Hol Nyekkre Nyikk, hol Nyikkre Nyekk,
De ketten ennyi meg se kottyan!

Holnaptól ismét két bohóc:
Nyekk lesz az egyik, Nyikk a másik.
Nyikk porba huppan hüppögőn,
Míg Nyekk a fénybe visszamászik.

BOGYÓ BANDI BÚCSÚZIK

Bogyó Bandi s Bogyó Berci
Mevagyunk, köszinke, merci!
Nem morgódunk, ógunk-mógunk:
Falon lógunk, az a dógunk...
Nem is írunk, csak olvasunk,
S dalmahodik nagy alhasunk,
Bár, kiváltképp, néha, tényleg,
Bambulunk: be szép az élet!
Mint kutyák nyakán a masni!
S bezzeg, boldogság olvasni
Félrecsapva répasapkát –
Más nem ér egy fél fabatkát!
Főleg függőben egy szögön...
Most Bandi s Berci elköszön.

TARTALOM

- 5 BOGYÓ BANDI BOLDOGSÁGA
7 RUDIKA
8 FELHŐ
9 NYÁRI VARÁZSLAT
10 TÜCSÖKÉNEK
11 KACSAMARS
12 KIKERIKI-KITT-KOTT
14 TYÚKLÉTRA
17 LIBUKA MEG A TALIGA
18 TALIGÁS KANDÚR
19 EGÉRNÓTA
20 EGÉRTÁNC
21 ÖREG EGEREK TÁNCA
22 JACKIE, A KOMPJÚTER EGERE
23 SZEGÉNY EGÉR NÓTÁJA
24 CIMPIKE
26 KELETI UNKA

- 27 ESTI RIGÓCSKÁK
28 ÉJI ÉGBOLT
29 ŐSZELŐ
30 ŐSZI-TÉLI DALLAMOK
31 VILÁGJÁRÓ ERDÉLYIEK
32 A GAGYI ATYAFIAK
33 TETÉTLÉNI ATYAFIAK
34 TEVENÉZŐK
35 PEPPINO PAVIANI
38 VÉNHEDT OROSZLÁN
39 MOGORVA VADKAN
40 VÍG TOPORTYÁN
41 GYÚLÉSEZŐ HÓEMBEREK
46 KARNEVÁLI DAL
47 BOHÓCTRÉFA
49 BOGYÓ BANDI BÚCSÚZIK

Felelős kiadó *Visky András*
Felelős szerkesztő *Daray Erzsébet*
Műszaki vezető *Suci Éva*
Borítóterv és tipográfia *Deák Ferenc*

CE Koinónia Kiadó Kolozsvár
RO-400161 Cluj, str. Paris nr. 15.
Tel/Fax: 0040-264-450119
E-mail: office@koinonia.ro
www.koinonia.ro

Magyarországi elérhetőség
Cardselect-Koinónia Kft.
2230 Gyömrő, Üllői út 11.
Tel: 0036-30-3976825
E-mail: koinonia-hungary@koinonia.ro

ISBN 973-8022-98-3